

Brussel, 29 januari 2020
(OR. en)

**Interinstitutioneel dossier:
2018/0178 (COD)**

**5487/20
ADD 1**

**EF 5
ECOFIN 30
CODEC 41
ENV 33
SUSTDEV 6**

NOTA I/A-PUNT

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad
nr. Comdoc.:	COM (2018) 353 final
Betreft:	Voorstel voor een VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen - Politiek akkoord

Hierbij gaat voor de delegaties de geconsolideerde versie van de tekst van bovengenoemd wetgevingsvoorstel waarover de Raad en het Parlement overeenstemming hebben bereikt.

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088 betreffende informatieverschaffing over duurzaamheid in de financiële dienstensector

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Met artikel 3, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) wordt beoogd een interne markt tot stand te brengen die bijdraagt tot de duurzame ontwikkeling van Europa, op basis van onder meer een evenwichtige economische groei en een hoog niveau van bescherming en verbetering van de kwaliteit van het milieu.

¹ PB C 62 van 15.2.2019, blz. 103.

(2) Op 25 september 2015 heeft de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties een nieuw mondiaal kader voor duurzame ontwikkeling vastgesteld: de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling², waarvan de kern gevormd wordt door de duurzameontwikkelingsdoelen (SDG's), die drie duurzaamheidspijlers omvatten, te weten milieugovernance, sociale governance en economische governance. In de mededeling van de Commissie van 22 november 2016 over de volgende stappen voor een duurzame Europese toekomst³ worden de SDG's aan het beleidskader van de Unie gekoppeld, zodat ze van meet af aan geïntegreerd worden in alle acties en beleidsinitiatieven van de Unie, zowel binnen de Unie als op mondiaal niveau. De Raad van de Europese Unie heeft in zijn conclusies van 20 juni 2017⁴ bevestigd dat de Unie en de lidstaten vastbesloten zijn de Agenda 2030 op volledige, samenhangende, alomvattende, geïntegreerde en doeltreffende wijze en in nauwe samenwerking met partners en andere stakeholders uit te voeren. De Europese Commissie heeft op 11 december 2019 haar mededeling over de Europese Green Deal gepubliceerd.

(3) In 2016 heeft de Raad namens de Unie de Overeenkomst van Parijs⁵ gesloten. In artikel 2, lid 1, punt c), van de Overeenkomst van Parijs wordt als doel gesteld de reactie op de dreiging van klimaatverandering te versterken, onder meer door geldstromen in lijn te brengen met een traject naar broeikasgasarme en klimaatveerkrachtige ontwikkeling. In dit verband heeft de Europese Raad op 12 december 2019 conclusies over klimaatverandering aangenomen. Deze verordening is in het licht hiervan een belangrijke stap richting de doelstelling van een klimaatneutrale EU in 2050.

(4) Duurzaamheid en de transitie naar een veilige, klimaatneutrale en klimaatbestendige, meer hulpbronnenefficiënte en circulaire economie zijn cruciale elementen om het concurrentievermogen van de Unie-economie op lange termijn te waarborgen. Duurzaamheid vormt sinds lang de kern van het EU-project en de Verdragen erkennen de sociale en ecologische dimensies van de Unie.

² Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development (VN 2015), beschikbaar op: <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>.

³ COM(2016) 739 final.

⁴ DEVGEN 139, ONU 83, ENV 624.

⁵ Besluit (EU) 2016/1841 van de Raad van 5 oktober 2016 betreffende de sluiting, namens de Europese Unie, van de Overeenkomst van Parijs, die is aangenomen in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (PB L 282 van 19.10.2016, blz. 1).

(5) In december 2016 heeft de Commissie een deskundigengroep op hoog niveau de taak gegeven om een overkoepelende en integrale Uniestrategie inzake duurzame financiering te ontwikkelen. In het verslag van deze deskundigengroep, dat op 31 januari 2018 is gepubliceerd⁶, wordt gepleit voor het tot stand brengen van een technisch robuust classificatiesysteem op Unieniveau om duidelijkheid te bieden over de vraag welke activiteiten "groen" of "duurzaam" zijn, te beginnen met mitigatie van klimaatverandering.

(6) In maart 2018 heeft de Commissie haar actieplan "duurzame groei financieren"⁷ uitgebracht, waarin zij een ambitieuze en integrale strategie voor duurzame financiering uitstippelt. Een van de doelstellingen in het actieplan is kapitaalstromen te richten op duurzame investeringen teneinde duurzame en inclusieve groei te genereren. De belangrijkste en dringendste maatregel in het actieplan is de totstandbrenging van een uniform classificatiesysteem voor duurzame activiteiten. In het actieplan wordt erkend dat de verschuiving van kapitaalstromen naar duurzamere activiteiten moet stoelen op een gedeelde, holistische consensus over het begrip ecologische duurzaamheid van activiteiten en beleggingen. Als eerste stap moeten beleggers duidelijke richtsnoeren krijgen over activiteiten die aan milieudoelstellingen bijdragen, zodat zij beter weten welke beleggingen ecologisch duurzame economische activiteiten financieren. In een latere fase kunnen misschien verdere richtsnoeren worden ontwikkeld betreffende activiteiten die bijdragen tot andere duurzaamheidsdoelstellingen, waaronder sociale doelstellingen.

⁶ Eindverslag van de deskundigengroep op hoog niveau van de EU inzake duurzame financiering, "Financing a Sustainable European Economy", beschikbaar op: https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/180131-sustainable-finance-final-report_en.pdf.

⁷ COM(2018) 97 final.

(6a) Aangezien de wereldwijde ecologische uitdagingen systemisch van aard zijn, moet ecologische duurzaamheid systemisch en toekomstgericht worden benaderd, waarbij toenemende negatieve trends als klimaatverandering, biodiversiteitsverlies, de wereldwijde overconsumptie van hulpbronnen, het ontstaan van nieuwe bedreigingen, waaronder gevaarlijke chemische producten en de gecombineerde effecten daarvan, voedselschaarste, aantasting van de ozonlaag, verzuring van de oceanen, uitputting van drinkwaterbronnen en verandering van landgebruik, moeten worden gekeerd.

(7) In Besluit nr. 1386/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad⁸ is opgeroepen tot uitbreiding van de financiering door de private sector voor milieu- en klimaatgerelateerde uitgaven, met name met behulp van stimulansen en methoden die bedrijven aanzetten tot meting van de milieukosten van hun activiteiten en van de winst als gevolg van het gebruik van milieudiensten.

(8) Om de SDG's in de Unie te verwezenlijken, moeten kapitaalstromen voor duurzame investeringen worden bestemd. Het is van belang het potentieel van de interne markt ten volle te benutten om die doelstellingen te verwezenlijken en ervoor te zorgen dat kapitaalstromen die voor duurzame investeringen worden bestemd, niet worden verstoord op de interne markt.

(8a) De omvang van de uitdaging en de kosten die verbonden zijn aan niet of te laat handelen, nopen ertoe dat het financieel stelsel geleidelijk wordt gericht op het ondersteunen van een op duurzame basis functionerende economie. Hiertoe moet duurzame financiering gemeengoed worden en moet rekening worden gehouden met het duurzaamheidseffect ten aanzien van financiële producten en diensten.

⁸ Besluit nr. 1386/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013 inzake een nieuw algemeen milieuactieprogramma voor de Europese Unie voor de periode tot en met 2020 "Goed leven, binnen de grenzen van onze planeet" (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 171).

(9) Financiële producten aanbieden waarmee ecologisch duurzame doelstellingen worden nagestreefd, is een doeltreffende manier om particuliere beleggingen voor duurzame activiteiten te bestemmen. Nationale voorschriften voor het in de markt zetten van financiële producten of bedrijfsobligaties als ecologisch duurzame beleggingen, waaronder de door de lidstaten en de Unie vastgestelde voorschriften op grond waarvan de betrokken marktspelers een nationaal label mogen gebruiken, strekken ertoe het beleggersvertrouwen en het bewustzijn over het milieueffect te vergroten, zichtbaarheid te creëren en problemen met "greenwashing" te verhelpen. Met "greenwashing" wordt de praktijk bedoeld waarbij een oneerlijk concurrentievoordeel wordt verkregen door een financieel product als milieuvriendelijk in de markt te zetten, terwijl het in feite niet aan elementaire milieunormen voldoet. Momenteel hebben slechts een paar lidstaten regelingen voor het toekennen van labels. Deze berusten op uiteenlopende taxonomieën voor de classificatie van ecologisch duurzame economische activiteiten. Gezien de politieke toezeggingen in het kader van de Overeenkomst van Parijs en op Unieniveau, valt te verwachten dat meer en meer lidstaten regelingen voor het toekennen van labels zullen invoeren of financiëlemarktdeelnemers of uitgevende instellingen voorschriften zullen opleggen ten aanzien van financiële producten of bedrijfsobligaties die als ecologisch duurzaam in de markt worden gezet. De lidstaten zouden daarbij dan hun eigen nationale taxonomieën gebruiken om te bepalen welke beleggingen als duurzaam kunnen worden aangemerkt. Indien die nationale voorschriften zijn gebaseerd op uiteenlopende criteria om te bepalen welke economische activiteiten als ecologisch duurzaam kunnen worden aangemerkt, zullen beleggers ontmoedigd worden om over de grenzen heen te beleggen doordat beleggingsmogelijkheden in dat geval moeilijk met elkaar vergeleken kunnen worden. Daarnaast zouden economische spelers die Uniewijd beleggingen willen aantrekken, in de verschillende lidstaten aan uiteenlopende criteria moeten voldoen om hun activiteiten voor die verschillende labels als ecologisch duurzaam aangemerkt te krijgen. Indien uniforme criteria ontbreken, worden de kosten opgedreven en ontstaat er voor economische spelers een sterk negatieve prikkel, die neerkomt op een belemmering van de toegang tot grensoverschrijdende kapitaalmarkten voor duurzame beleggingen.

De criteria om te bepalen wanneer een economische activiteit ecologisch duurzaam is, moeten dus op Unieniveau worden geharmoniseerd, om de obstakels voor het functioneren van de interne markt met betrekking tot het aantrekken van middelen voor duurzame projecten weg te nemen en te voorkomen dat nog meer obstakels ontstaan. Door dit soort harmonisatie wordt het voor economische spelers eenvoudiger om over de grenzen heen financiering voor hun ecologisch duurzame activiteiten aan te trekken, omdat hun economische activiteiten aan uniforme criteria kunnen worden getoetst en aldus kunnen worden geselecteerd als onderliggende activa voor ecologisch duurzame beleggingen. Dit zal het aantrekken van grensoverschrijdende beleggingen in de Unie faciliteren.

(10) Bovendien is het zo dat, indien financiëlemarktdelnemers beleggers geen toelichting verschaffen over de vraag hoe de activiteiten waarin zij beleggen aan milieudoelstellingen bijdragen, of indien zij in hun toelichting uiteenlopende concepten hanteren van wat een "duurzame" economische activiteit is, beleggers het onevenredig lastig zullen vinden om verschillende financiële producten te toetsen en te vergelijken. Gebleken is dat beleggers hierdoor worden ontmoedigd om in ecologisch duurzame financiële producten te beleggen. Daarnaast heeft het gebrek aan beleggersvertrouwen ernstige schadelijke effecten op de markt voor duurzame beleggingen. Ook is aangetoond dat nationale regels of marktgebaseerde initiatieven om deze kwestie binnen nationale grenzen te regelen tot versnippering van de interne markt zullen leiden. Indien financiëlemarktdelnemers informatie verschaffen over de vraag hoe en in welke mate de financiële producten die zij aanbieden volgens hen ecologisch duurzaam zijn en daadwerkelijk aan de criteria voor ecologisch duurzame economische activiteiten krachtens deze verordening voldoen, en indien zij voor die informatieververschaffing gebruikmaken van in de hele Unie geldende gemeenschappelijke criteria, zal dit beleggers helpen beleggingsmogelijkheden grensoverschrijdend te vergelijken en ondernemingen waarin belegd wordt stimuleren hun bedrijfsmodellen te verduurzamen. Bovendien zullen beleggers dan overal in de Unie met meer vertrouwen in ecologisch duurzame financiële producten beleggen, hetgeen het functioneren van de interne markt ten goede zal komen.

(11) Om de bestaande obstakels voor het functioneren van de interne markt aan te pakken en te voorkomen dat het ontstaan van nieuwe te voorkomen, moet van de lidstaten en de Unie worden verlangd dat zij een gemeenschappelijk concept hanteren van wat een ecologisch duurzame belegging is wanneer zij voorschriften voor financiëlemarktdelnemers of uitgevende instellingen uitwerken voor het toekennen van het label "ecologisch duurzaam" aan financiële producten of overheidsobligaties op nationaal niveau en op Unieniveau. Bepalingen in de onderhavige verordening die verwijzen naar reeds vóór de inwerkingtreding van deze verordening bestaande fiscale stimuleringsregelingen waarin met certificaten wordt gewerkt, laten de in de Verdragen neergelegde bevoegdheden van de Unie en de lidstaten op belastinggebied onverlet.

(12) Economische spelers die niet onder deze verordening vallen, kunnen dankzij de vaststelling van criteria voor ecologisch duurzame economische activiteiten ertoe worden aangezet om op hun websites op vrijwillige basis informatie te publiceren en te verschaffen over hun ecologisch duurzame economische activiteiten. Financiëlemarktdelnemers en andere betrokken spelers op de financiële markten zullen dankzij die informatie niet alleen eenvoudig kunnen uitmaken van welke economische spelers de economische activiteiten ecologisch duurzaam zijn, maar zullen ook gemakkelijker financiering voor hun eigen ecologisch duurzame activiteiten kunnen aantrekken.

(13) Een Unieclassificatie van ecologisch duurzame economische activiteiten zou de ontwikkeling van toekomstig Uniebeleid ter ondersteuning van duurzame financiering moeten faciliteren, onder meer in de vorm van Uniebrede normen voor ecologisch duurzame financiële producten en uiteindelijk de invoering van labels die formele erkenning bieden van de inachtneming van die normen in de hele Unie, en zou het uitgangspunt moeten zijn voor andere maatregelen van economische en regelgevende aard. Uniforme juridische voorschriften ter bepaling van de mate van economische duurzaamheid van beleggingen, op basis van uniforme criteria voor ecologisch duurzame economische activiteiten, zijn een noodzakelijk ijkpunt voor toekomstige Uniewetgeving ter facilitering van de ombuiging van beleggingen naar economisch duurzame activiteiten.

(14) In het kader van de verwezenlijking van de SDG's in de Unie hebben beleidskeuzes zoals de oprichting van een Europees Fonds voor strategische investeringen (EFSI) er effectief toe bijgedragen dat particuliere beleggingen - samen met overheidsuitgaven - voor duurzame investeringen worden bestemd. Verordening (EU) 2015/2017 van het Europees Parlement en de Raad⁹ geeft 40% klimaatinvesteringen als horizontaal streefcijfer voor infrastructuur- en innovatieprojecten in het kader van het Europees Fonds voor strategische investeringen. Gemeenschappelijke criteria voor de duurzaamheid van economische activiteiten, onder meer met betrekking tot de milieueffecten, zouden de basis kunnen vormen voor nieuwe vergelijkbare initiatieven van de Unie voor het aantrekken van investeringen waarmee klimaatgerelateerde of andere milieudoelstellingen worden nagestreefd.

(15) Om te voorkomen dat de markt versnipperd raakt, maar ook dat consumentenbelangen door een uiteenlopende invulling van het begrip ecologisch duurzame economische activiteiten worden geschaad, moeten nationale voorschriften voor financiëlemarktdeelnemers of uitgevende instellingen voor het in de markt zetten van hun financiële producten of bedrijfsobligaties als ecologisch duurzaam, voortbouwen op de uniforme criteria voor ecologisch duurzame economische activiteiten. Onder die financiëlemarktdeelnemers of uitgevende instellingen zijn tevens financiëlemarktdeelnemers die ecologisch duurzame financiële producten beschikbaar stellen en niet-financiële ondernemingen die ecologisch duurzame bedrijfsobligaties uitgeven.

⁹ Verordening (EU) 2017/2396 van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2017 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1316/2013 en Verordening (EU) 2015/1017 wat betreft de verlenging van de looptijd van het Europees Fonds voor strategische investeringen en wat betreft de invoering van technische versterkingen voor dat fonds en de Europese investeringsadvieshub (PB L 345 van 27.12.2017, blz. 34).

(16) Om te vermijden dat consumentenbelangen worden geschaad, moeten fondsbeheerders en institutionele beleggers die financiële producten aanbieden, informatie verschaffen over de vraag hoe en in welke mate de criteria voor ecologisch duurzame economische activiteiten gebruikt zijn voor het bepalen van de ecologische duurzaamheid van de beleggingen. Beleggers moeten met die informatie kunnen achterhalen hoe groot het deel van de belegging is waarmee ecologisch duurzame economische activiteiten worden gefinancierd, uitgedrukt als percentage van alle economische activiteiten tezamen, en dus wat de mate van ecologische duurzaamheid van de belegging is. Indien met een financieel product wordt belegd in een economische activiteit die aan een milieudoelstelling bijdraagt, moet in de te verschaffen informatie omschreven worden aan welke milieudoelstelling of milieudoelstellingen de aan het financiële product onderliggende belegging bijdraagt, alsmede hoe en in welke mate met een dergelijke belegging ecologisch duurzame economische activiteiten worden gefinancierd, waarbij tevens nader moet worden aangegeven wat de respectieve aandelen van faciliterende en transitie-activiteiten zijn. De Commissie moet nader aangeven welke informatie daartoe verschaft moet worden. Met die informatie moeten nationale bevoegde autoriteiten eenvoudig kunnen nagaan of de informatie-verschaffingsverplichting wordt nageleefd en moeten zij die verplichting kunnen afdwingen in overeenstemming met het toepasselijke nationale recht. Indien financiëlemarktdelnemers geen rekening houden met de criteria voor ecologisch duurzame beleggingen, moeten zij een verklaring in die zin afleggen.

(16 -a) De Commissie doet in haar "Richtsnoeren niet-financiële rapportage: aanvulling betreffende klimaatrapportage" (2019/C 209/01) de aanbeveling dat grote ondernemingen aan de hand van het bij deze verordening vastgestelde kader zouden rapporteren over bepaalde klimaatgerelateerde kritische prestatie-indicatoren (KPI's). Beleggers die geïnteresseerd zijn in ondernemingen waarvan de producten en diensten een substantiële bijdrage aan één van de in deze verordening omschreven milieudoelstellingen leveren, hebben met name baat bij informatie over het met ecologisch duurzame economische activiteiten verband houdend aandeel van de omzet, kapitaaluitgaven (CapEx) of operationele uitgaven (OpEx) van dergelijke grote niet-financiële ondernemingen, alsmede bij op grote financiële ondernemingen afgestemde KPI's. Het zou daarom een goede zaak zijn dit soort grote ondernemingen te verplichten deze KPI's jaarlijks openbaar te maken, alsmede om die verplichting vast te leggen in gedelegeerde handelingen, met name voor grote financiële ondernemingen. Het zou een onevenredige belasting zijn om kleinere ondernemingen deze verplichting op te leggen, maar zij kunnen beslissen deze informatie op vrijwillige basis openbaar te maken.

(16a) De informatieverschaffingsverplichting in deze verordening vormt een aanvulling op de informatieverschaffingsregels van Verordening (EU) 2019/2088 betreffende informatieverschaffing over duurzaamheid in de financiële dienstensector. Teneinde de transparantie te vergroten en ervoor te zorgen dat financiële marktdeelnemers eindbeleggers een objectief referentiepunt verstrekken over het percentage van de beleggingen dat ecologisch duurzame economische activiteiten financiert, vormt deze verordening een aanvulling op de informatieverschaffingsvereisten in de regels voor precontractuele en periodieke transparantie en transparantie door middel van websites die zijn vastgelegd in Verordening (EU) 2019/2088 betreffende informatieverschaffing over duurzaamheid in de financiële dienstensector. In Verordening (EU) 2019/2088 vallen onder "duurzame beleggingen" beleggingen die milieudoelstellingen nastreven, die onder meer beleggingen in "ecologisch duurzame economische activiteiten" in de zin van deze verordening zouden moeten omvatten.

Duurzame beleggingen, met inbegrip van ecologisch duurzame beleggingen, moeten voldoen aan het vereiste "geen ernstige afbreuk doen" van artikel 2, punt 17, van Verordening (EU) 2019/2088 betreffende informatieverschaffing over duurzaamheid in de financiële dienstensector.

Voor betrouwbare, consistente en vergelijkbare informatieverschaffing over duurzaamheid op de financiële markt, moet bij de informatieverschaffing in verband met deze verordening voor zover mogelijk gebruik worden gemaakt van de bestaande duurzaamheidsindicatoren in het initiatiefverslag van het Europees Parlement over duurzame financiering van 29 mei 2018. Hiertoe moeten de technische screeningscriteria voor zover mogelijk gebaseerd worden op de duurzaamheidsindicatoren van Verordening (EU) 2019/2088 betreffende informatieverschaffing over duurzaamheid in de financiële dienstensector.

(16e) Wat betreft de economische activiteiten van ondernemingen die niet verplicht zijn informatie te verschaffen op grond van deze verordening, is het in uitzonderlijke gevallen mogelijk dat financiëlemarktdelnemers redelijkerwijs geen informatie kunnen verkrijgen om overeenstemming met de technische screeningscriteria vast te stellen. In die gevallen en uitsluitend voor economische activiteiten waarvoor geen volledige, betrouwbare en tijdige informatie kon worden verkregen, kunnen de financiëlemarktdelnemers aanvullende beoordelingen en ramingen maken op basis van informatie uit andere bronnen. Dergelijke beoordelingen en ramingen mogen slechts gebruikt worden ter compensatie van beperkte en specifieke delen van de gewenste gegevenselementen, en de resultaten moeten met het nodige voorbehoud worden gepresenteerd. Teneinde beleggers duidelijke en niet-misleidende informatie te verschaffen, moeten financiëlemarktdelnemers duidelijk toelichten waarop zij hun conclusies gebaseerd hebben en waarom zij met het oog op informatieverschaffing aan eindbeleggers deze aanvullende beoordelingen en ramingen dienden te verrichten.

(17) Om te voorkomen dat de informatieverschaffingsverplichting wordt omzeild, moet die verplichting ook gelden bij het aanbieden van financiële producten waarbij milieukeurmerken worden gepromoot, met inbegrip van beleggingen die milieubescherming in ruime zin als doelstelling hebben.

(18) Ter bepaling van de ecologische duurzaamheid van een economische activiteit moet een uitputtende lijst van milieudoelstellingen worden vastgesteld. De zes milieudoelstellingen zijn: mitigatie van klimaatverandering, aanpassing aan klimaatverandering, duurzaam gebruik en bescherming van water en mariene hulpbronnen, transitie naar een circulaire economie, preventie en bestrijding van verontreiniging, en bescherming en herstel van de biodiversiteit en ecosystemen.

(18a) Een economische activiteit die de doelstelling van mitigatie van klimaatverandering bevordert, moet substantieel bijdragen tot de stabilisering van de broeikasgasemissies door deze te voorkomen of te verminderen, of door voor meer broeikasgasverwijdering te zorgen. De economische activiteit moet in overeenstemming zijn met de langetermijntemperatuurdoelstelling van de Overeenkomst van Parijs. Deze milieudoelstelling moet worden uitgelegd overeenkomstig het toepasselijke Unierecht, met inbegrip van Richtlijn 2009/31/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de geologische opslag van kooldioxide.

(18aa) Een economische activiteit die de doelstelling van aanpassing aan klimaatverandering bevordert, moet substantieel bijdragen tot het verminderen of voorkomen van ongunstige effecten van het huidige of toekomstige klimaat of het risico op ongunstige effecten voor die activiteit zelf of voor de mens, de natuur, en activa. Deze milieudoelstelling moet worden uitgelegd overeenkomstig het toepasselijke Unierecht en het VN-kader van Sendai voor rampenrisicovermindering 2015-2030.

(18b) De milieudoelstelling "duurzaam gebruik en bescherming van water en mariene hulpbronnen" moet worden uitgelegd overeenkomstig het toepasselijke Unierecht, met inbegrip van Verordening (EU) nr. 1380/2013¹⁰ en de Richtlijnen 2000/60/EG¹¹, 2006/7/EG¹², 2006/118/EG¹³, 2008/56/EG¹⁴ en 2008/105/EG¹⁵ van het Europees Parlement en de Raad, de Richtlijnen 91/271/EEG¹⁶, 91/676/EEG¹⁷ en 98/83/EG¹⁸ van de Raad en Besluit (EU) 2017/848 van de Commissie¹⁹, alsmede de mededelingen van de Commissie van 18 juli 2007 met als titel "De aanpak van waterschaarste en droogte in de Europese Unie", van 14 november 2012 met als titel "Een blauwdruk voor het behoud van de Europese wateren", van 15 november 2012 met als titel "Controle van de resultaatgerichtheid van het zoetwaterbeleid van de EU" en van 11 maart 2019 met als titel "De strategische aanpak van de Europese Unie van geneesmiddelen in het milieu".

-
- ¹⁰ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).
- ¹¹ Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1).
- ¹² Richtlijn 2006/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 februari 2006 betreffende het beheer van de zwemwaterkwaliteit en tot intrekking van Richtlijn 76/160/EEG (PB L 64 van 4.3.2006, blz. 37).
- ¹³ Richtlijn 2006/118/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging en achteruitgang van de toestand (PB L 372 van 27.12.2006, blz. 19).
- ¹⁴ Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het beleid ten aanzien van het mariene milieu (Kaderrichtlijn mariene strategie) (PB L 164 van 25.6.2008, blz. 19).
- ¹⁵ Richtlijn 2008/105/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 inzake milieukwaliteitsnormen op het gebied van het waterbeleid tot wijziging en vervolgens intrekking van de Richtlijnen 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG en 86/280/EEG van de Raad, en tot wijziging van Richtlijn 2000/60/EG (PB L 348 van 24.12.2008, blz. 84);
- ¹⁶ Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater (PB L 135 van 30.5.1991, blz. 40).
- ¹⁷ Richtlijn 91/676/EEG van de Raad van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen (PB L 375 van 31.12.1991, blz. 1).
- ¹⁸ Richtlijn 98/83/EG van de Raad van 3 november 1998 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water (PB L 330 van 5.12.1998, blz. 32).
- ¹⁹ Besluit (EU) 2017/848 van de Commissie van 17 mei 2017 tot vaststelling van criteria en methodologische standaarden inzake de goede milieutoestand van mariene wateren en specificaties en gestandaardiseerde methoden voor monitoring en beoordeling, en tot intrekking van Besluit 2010/477/EU (PB L 125 van 18.5.2017, blz. 43).

(18c) De milieudoelstelling "transitie naar een circulaire economie" moet worden uitgelegd overeenkomstig het toepasselijke Unierecht op het gebied van de circulaire economie, afvalstoffen en chemische stoffen, met inbegrip van de Verordeningen (EG) 1013/2006²⁰, (EG) 1907/2006²¹ en (EU) 2019/1021²² en de Richtlijnen 2008/98/EG²³, 94/62/EG²⁴, 2000/53/EG²⁵, 2006/66/EG²⁶, 2011/65/EU²⁷, 2012/19/EU²⁸, 2010/75/EU²⁹, (EU) 2019/883³⁰ en (EU) 2019/904³¹ van het Europees Parlement en de Raad, alsmede van Richtlijn 1999/31/EG van de Raad³², Verordening (EU) nr. 1357/2014 van de Commissie³³, Beschikking 2000/532/EG³⁴ van de Commissie en Besluit 2014/955/EU³⁵ van de Commissie, en van de mededelingen van de Commissie van 2 december 2015 met als titel "Maak de cirkel rond - Een EU-actieplan voor de circulaire economie" en van 16 januari 2018 met als titel "Een Europese strategie voor kunststoffen in een circulaire economie".

²⁰ Verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen (PB L 190 van 12.7.2006, blz. 1).

²¹ Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van Richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en Verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede Richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de Richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB L 396 van 30.12.2006, blz. 1), met wijzigingen.

²² Verordening (EU) 2019/1021 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende persistente organische verontreinigende stoffen (PB L 169 van 25.6.2019, blz. 45).

²³ Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PB L 312 van 22.11.2008, blz. 3).

²⁴ Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval (PB L 365 van 31.12.1994, blz. 10).

²⁵ Richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken (PB L 269 van 21.10.2000, blz. 34).

²⁶ Richtlijn 2006/66/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 inzake batterijen en accu's, alsook afgedankte batterijen en accu's en tot intrekking van Richtlijn 91/157/EEG (PB L 266 van 26.9.2006, blz. 1).

²⁷ Richtlijn 2011/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2011 betreffende beperking van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen in elektrische en elektronische apparatuur (Voor de EER relevante tekst) (PB L 174 van 1.7.2011, blz. 88).

²⁸ Richtlijn 2012/19/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA) (PB L 197 van 24.7.2012, blz. 38).

²⁹ Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (PB L 334 van 17.12.2010, blz. 17).

³⁰ Richtlijn (EU) 2019/883 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake havenontvangstvoorzieningen voor de afvalafgifte van schepen, tot wijziging van Richtlijn 2010/65/EU en tot intrekking van Richtlijn 2000/59/EG (PB L 151 van 7.6.2019, blz. 116).

³¹ Richtlijn (EU) 2019/904 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende de vermindering van de effecten van bepaalde kunststofproducten op het milieu (PB L 155 van 12.6.2019, blz. 1).

³² Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen (PB L 182 van 16.7.1999, blz. 1).

³³ Verordening (EU) nr. 1357/2014 van de Commissie van 18 december 2014 ter vervanging van bijlage III bij Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PB L 365 van 19.12.2014, blz. 89).

³⁴ Beschikking van de Commissie van 3 mei 2000 tot vervanging van Beschikking 94/3/EG houdende vaststelling van een lijst van afvalstoffen overeenkomstig artikel 1, onder a), van Richtlijn 75/442/EEG van de Raad betreffende afvalstoffen en Beschikking 94/904/EG van de Raad tot vaststelling van een lijst van gevaarlijke afvalstoffen overeenkomstig artikel 1, lid 4, van Richtlijn 91/689/EEG van de Raad betreffende gevaarlijke afvalstoffen (PB L 226 van 6.9.2000, blz. 3).

³⁵ Besluit van de Commissie van 18 december 2014 tot wijziging van Beschikking 2000/532/EG betreffende de lijst van afvalstoffen overeenkomstig Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 370 van 30.12.2014, blz. 44).

Een economische activiteit kan op verschillende manieren substantieel bijdragen tot de doelstelling van de circulaire economie, onder meer door de duurzaamheid, repareerbaarheid, verbeterbaarheid en herbruikbaarheid van producten te vergroten, door een lager hulpbronnengebruik door het maken van specifieke ontwerp- en materiaalkeuzes, door herbestemming, demontage en sloop in de bouw- en constructiesector te faciliteren, met name door het gebruik van bouwmaterialen te verminderen en het hergebruik ervan te bevorderen, alsmede door het ontwikkelen van "product-als-een-dienst"-bedrijfsmodellen en [...] circulaire waardeketens, teneinde producten, componenten en materialen op het hoogste nut- en waardeniveau te houden. Evenzo moet het verminderen van het gehalte aan gevaarlijke stoffen in materialen en producten gedurende de levenscyclus, onder meer door ze te vervangen door veiliger alternatieven, ten minste in overeenstemming zijn met de geharmoniseerde wettelijke voorschriften die op Unieniveau zijn vastgesteld. Een economische activiteit kan ook substantieel aan de doelstelling van de circulaire economie bijdragen door het verminderen van de productie van levensmiddelenafval bij de productie, verwerking, vervaardiging en distributie.

(18d) De milieudoelstelling "preventie en bestrijding van verontreiniging" moet worden uitgelegd overeenkomstig het toepasselijke Unierecht, met inbegrip van de Richtlijnen 2000/60/EG, 2004/35/EG³⁶, 2004/107/EG³⁷, 2006/118/EG, 2008/50/EG³⁸, 2008/105/EG, 2010/75/EU, 2016/802/EU³⁹ en 2016/2284/EU⁴⁰ van het Europees Parlement en de Raad.

³⁶ Richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade (PB L 143 van 30.4.2004, blz. 56).

³⁷ Richtlijn 2004/107/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2004 betreffende arseen, cadmium, kwik, nikkel en polycyclische aromatische koolwaterstoffen in de lucht (PB L 23 van 26.1.2005, blz. 3), zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2015/1480 van de Commissie van 21 mei 2008 (PB L 226 van 29.8.2015, blz. 4).

³⁸ Richtlijn 2008/50/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa (PB L 152 van 11.6.2008, blz. 1).

³⁹ Richtlijn (EU) 2016/802 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende een vermindering van het zwavelgehalte van bepaalde vloeibare brandstoffen (PB L 132 van 21.5.2016, blz. 58).

⁴⁰ Richtlijn (EU) 2016/2284 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2016 betreffende de vermindering van de nationale emissies van bepaalde luchtverontreinigende stoffen (PB L 344 van 17.12.2016, blz. 1).

(19) De milieudoelstelling "bescherming en herstel van de biodiversiteit en ecosystemen" moet worden uitgelegd overeenkomstig het toepasselijke Unierecht, met inbegrip van de Verordeningen (EU) nr. 995/2010⁴¹, (EU) nr. 1143/2014⁴² en (EU) nr. 511/2014⁴³ en Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad⁴⁴, de Richtlijnen 91/676⁴⁵ en 92/43/EEG⁴⁶ van de Raad, alsmede de mededelingen van de Commissie van 21 mei 2003 met als titel "Wetshandhaving, governance en handel in de bosbouw (Flegt)", van 3 mei 2011 met als titel "Onze levensverzekering, ons natuurlijk kapitaal: een EU-biodiversiteitsstrategie voor 2020", van 6 mei 2013 met als titel "Groene infrastructuur (GI) - Versterking van Europa's natuurlijk kapitaal", van 26 februari 2016 met als titel "Actieplan van de EU tegen de illegale handel in wilde dieren en planten" en van 23 juli 2019 met als titel "Bescherming en herstel van bossen wereldwijd: de actie van de EU opvoeren", en Verordening (EG) nr. 338/97 van 9 december 1996 inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer⁴⁷.

(19aa) Een economische activiteit kan op verschillende manieren substantieel bijdragen aan de doelstelling "bescherming en herstel van de biodiversiteit en ecosystemen", onder meer via het beschermen, behouden of herstellen van de biodiversiteit en ecosystemen, en aldus door de versterking van ecosysteemdiensten. Deze diensten zijn gegroepeerd in vier categorieën, te weten voorzieningsdiensten, waaronder de voorziening van voedsel en water; reguleringsdiensten, waaronder het beheersen van klimaat en ziekte; ondersteunende diensten, waaronder nutriëntencycli en de productie van zuurstof; en culturele diensten, waaronder spirituele en recreatieve voordelen.

⁴¹ Verordening (EU) nr. 995/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 tot vaststelling van de verplichtingen van marktdeelnemers die hout en houtproducten op de markt brengen (PB L 295 van 12.11.2010, blz. 23).

⁴² Verordening (EU) nr. 1143/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2014 betreffende de preventie en beheersing van de introductie en verspreiding van invasieve uitheemse soorten (PB L 317 van 4.11.2014, blz. 35).

⁴³ Verordening (EU) nr. 511/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende voor gebruikers bestemde nalevingsmaatregelen uit het Protocol van Nagoya inzake toegang tot genetische rijkdommen en de eerlijke en billijke verdeling van voordelen voortvloeiende uit hun gebruik in de Unie (PB L 150 van 20.5.2014, blz. 59).

⁴⁴ Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand (PB L 20 van 26.1.2010, blz. 7).

⁴⁵ Richtlijn 91/676/EEG van de Raad van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen (PB L 375 van 31.12.1991, blz. 1-8).

⁴⁶ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7).

⁴⁷ Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad van 9 december 1996 inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer (PB L 61 van 3.3.1997, blz. 1).

(19a) In het kader van deze verordening moet "duurzaam bosbeheer" worden opgevat in de zin van praktijken en vormen van bos- en bosgrondgebruik die bijdragen aan de verbetering van de biodiversiteit of het stoppen of voorkomen van de degradatie van ecosystemen, ontbossing en habitatverlies; in de zin van het beheer en het gebruik van bossen en bosgronden op een manier en met een intensiteit waarbij deze hun biodiversiteit, productiviteit, regeneratiecapaciteit en vitaliteit behouden, alsook het vermogen om nu en in de toekomst relevante ecologische, economische en sociale functies op lokaal, nationaal en mondiaal niveau te vervullen, en waarbij geen schade aan andere ecosystemen wordt toegebracht, zoals gedefinieerd in Resolutie H1- Algemene richtsnoeren voor het duurzame beheer van de bossen in Europa, MCPFE 1993; en in de zin van de desbetreffende bepalingen van Verordening (EU) 2018/841[2] Verordening (EU) nr. 995/2010[3], Richtlijn (EU) 2018/2001[4], en de EU-bosstrategie ten bate van de bossen en de houtsector⁴⁸,

(19b) In het kader van deze verordening wordt het begrip "energie-efficiëntie" opgevat in de ruime zin van het woord en moet het worden gezien in het licht van de desbetreffende Uniewetgeving, met inbegrip van Richtlijn 2012/27/EU⁴⁹, Richtlijn (EU) 2018/844⁵⁰, en de overeenkomstig Richtlijn 2009/125/EG⁵¹ en Verordening (EU) 2017/1369⁵² vastgestelde productvoorschriften.

⁴⁸ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's (COM(2013) 659 final).

⁴⁹ Richtlijn 2012/27/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie, tot wijziging van Richtlijnen 2009/125/EG en 2010/30/EU en houdende intrekking van de Richtlijnen 2004/8/EG en 2006/32/EG, zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2018/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot wijziging van Richtlijn 2012/27/EU betreffende energie-efficiëntie (PB L 328 van 21.12.2018, blz. 210).

⁵⁰ Richtlijn (EU) 2018/844 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn 2010/31/EU betreffende de energieprestatie van gebouwen en Richtlijn 2012/27/EU betreffende energie-efficiëntie (PB L 156 van 19.6.2018, blz. 75).

⁵¹ Richtlijn 2009/125/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het vaststellen van eisen inzake ecologisch ontwerp voor energie-gerelateerde producten (PB L 285 van 31.10.2009, blz. 10).

⁵² Verordening (EU) 2017/1369 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2017 tot vaststelling van een kader voor energie-etikettering en tot intrekking van Richtlijn 2010/30/EU (PB L 198 van 28.7.2017, blz. 1).

(20) Voor elk van de milieudoelstellingen moeten uniforme criteria worden vastgesteld aan de hand waarvan kan worden bepaald of economische activiteiten substantieel aan die doelstelling bijdragen. Een element van de uniforme criteria moet zijn dat aanzienlijke schade aan in deze verordening beschreven milieudoelstellingen wordt voorkomen. Zo moet worden voorkomen dat beleggingen als ecologisch duurzaam worden aangemerkt terwijl de economische activiteiten die van deze beleggingen profiteren het milieu meer schaden dan dat ze aan een milieudoelstelling bijdragen. Bij de criteria moet rekening worden gehouden met de levenscyclus van de producten en diensten die middels die economische activiteit worden geleverd, mede op grond van bewijsmateriaal uit bestaande levenscyclusbeoordelingen, in het bijzonder door rekening te houden met de productie, het gebruik en het einde van de levensduur ervan, naast de milieueffecten van de economische activiteit zelf.

(21) Gezien de gezamenlijke toezegging van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie tot het nastreven van de beginselen die in de Europese pijler van sociale rechten zijn verankerd ter ondersteuning van duurzame en inclusieve groei, en gezien het belang van internationale minimumnormen inzake mensenrechten en arbeidsrechten, moet inachtneming van minimumgaranties een voorwaarde zijn om economische activiteiten als ecologisch duurzaam te kunnen aanmerken. Om die reden kunnen economische activiteiten uitsluitend als ecologisch duurzaam worden aangemerkt indien zij worden uitgevoerd [...] in overeenstemming met de OESO-richtlijnen voor multinationale ondernemingen en de leidende beginselen van de VN inzake bedrijfsleven en mensenrechten, met inbegrip van de verklaring van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) betreffende de fundamentele principes en rechten op het werk, de acht IAO-basisverdragen en het Internationaal Statuut van de Rechten van de Mens. De IAO-basisverdragen omschrijven de mensenrechten en arbeidsrechten die bedrijven in acht moeten nemen. Diverse van die internationale normen zijn verankerd in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met name het verbod op slavernij en dwangarbeid en het non-discriminatiebeginsel. Die minimumgaranties laten in voorkomend geval de toepassing onverlet van strengere voorschriften inzake milieu, gezondheid, veiligheid en sociale duurzaamheid die in voorkomend geval in het Unierecht zijn beschreven.

Ondernemingen moeten bij de uitvoering van deze minimumgaranties te werk gaan volgens het beginsel "geen ernstige afbreuk doen" in de zin van Verordening 2019/2088 betreffende informatieverschaffing over duurzaamheid in de financiële dienstensector, alsmede overeenkomstig technische reguleringsnormen ter nadere omschrijving van dat beginsel.

(21a) Met het oog op de samenhang tussen onderhavige verordening en Verordening (EU) 2019/2088 betreffende informatieverschaffing over duurzaamheid in de financiële dienstensector, moet Verordening (EU) 2019/2088 bij onderhavige verordening gewijzigd worden, met het oog op de invoering van gezamenlijk door de ETA's ontwikkelde technische reguleringsnormen ter nadere specificatie van de presentatie en inhoud van de informatie met betrekking tot het beginsel "geen ernstige afbreuk doen". Deze technische reguleringsnormen moeten in overeenstemming zijn met de inhoud, methoden en presentatie van de indicatoren met betrekking tot ongunstige effecten als bedoeld in artikel 4, leden 6 en 7. Zij moeten tevens in overeenstemming zijn met de in de Europese pijler van sociale rechten verankerde beginselen, de OESO-richtlijnen voor multinationale ondernemingen en de leidende beginselen van de VN inzake bedrijfsleven en mensenrechten, met inbegrip van de verklaring van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) betreffende de fundamentele principes en rechten op het werk, de acht IAO-basisverdragen en het Internationaal Statuut van de Rechten van de Mens.

Voor de toepassing van artikel 16c van deze verordening moeten de Europese Bankautoriteit ("EBA"), de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen ("Eiopa") en de Europese Autoriteit voor effecten en markten ("ESMA") (samen bekend als de Europese toezichthoudende autoriteiten, de ETA's), die zijn opgericht bij respectievelijk Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad, Verordening (EU) nr. 1094/2010 van het Europees Parlement en de Raad en Verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad, via het Gemengd Comité ontwerpen van technische reguleringsnormen opstellen ter aanvulling van de artikelen 2, 8, 9 en 11 van Verordening (EU) 2019/2088 betreffende informatieverschaffing over duurzaamheid in de financiële dienstensector.

(22) Gezien de specifieke technische details die nodig zijn om het milieueffect van een economische activiteit te beoordelen, en gezien het snel veranderende karakter van wetenschap en technologie, moeten de criteria voor ecologisch duurzame economische activiteiten regelmatig worden aangepast. Willen de criteria actueel zijn en gebaseerd zijn op wetenschappelijk bewijs en wetenschappelijke input van deskundigen en betrokken stakeholders, dan moeten de voorwaarden voor wat een substantiële bijdrage en wat aanzienlijke schade is meer in detail worden uitgewerkt voor de verschillende economische activiteiten en moeten deze regelmatig worden geactualiseerd. Daartoe moet de Commissie voor de verschillende economische activiteiten gedetailleerde en gekalibreerde technische screeningcriteria vaststellen, op basis van de technische input van een multistakeholderplatform voor duurzame financiering.

(23) Sommige economische activiteiten hebben een negatief effect op het milieu, en door dit negatieve effect te verminderen kan een substantiële bijdrage aan één of meer milieudoelstellingen worden bereikt. Voor deze economische activiteiten moeten technische screeningcriteria worden vastgesteld die een substantiële verbetering van de milieuprestaties ten opzichte van (onder meer) het sectorale gemiddelde vergen, maar die tegelijkertijd tijdens de economische levensduur van de gefinancierde economische activiteit lock-in-effecten voorkomen die schadelijk zijn voor het milieu, waaronder koolstofintensieve lock-in-effecten. De criteria moeten ook rekening houden met het langetermijneffect van een bepaalde economische activiteit.

(24) Een economische activiteit mag niet als ecologisch duurzaam worden beschouwd indien de schade die zij aan het milieu berokkent, groter is dan de voordelen die zij oplevert. In de technische screeningcriteria moeten de minimumvereisten worden vastgesteld voor het vermijden van aanzienlijke schade aan andere doelstellingen, onder meer door voort te bouwen op eventuele minimumvereisten die krachtens het Unierecht zijn vastgesteld. Bij het vaststellen en actualiseren van de technische screeningcriteria moet de Commissie erop toezien dat deze zijn gebaseerd op het beschikbare wetenschappelijke bewijs, dat er rekening wordt gehouden met de levenscyclus — waaronder bestaande beoordelingen van levenscycli — en dat de criteria regelmatig worden geactualiseerd. Indien op basis van wetenschappelijke evaluatie het risico niet met voldoende zekerheid kan worden vastgesteld, moet het voorzorgsbeginsel gelden, overeenkomstig artikel 191 VWEU.

(24a) Bij het vaststellen van de technische screeningcriteria voor de doelstelling inzake mitigatie van klimaatverandering moet de Commissie rekening houden met en stimulansen bieden voor de lopende noodzakelijke transitie naar een klimaatneutrale economie, overeenkomstig artikel 6, lid 1a. De transitie vergt behalve het gebruik van klimaatneutrale energie en meer investeringen in economische activiteiten en sectoren die reeds koolstofarm zijn, aanzienlijke reducties van de broeikasgasemissies in andere economische activiteiten en sectoren waarvoor er geen koolstofarme alternatieven zijn die technologisch en economisch haalbaar zijn. Er moet van uit worden gegaan dat deze economische activiteiten substantieel bijdragen tot mitigatie van klimaatverandering indien de broeikasgasemissies ervan substantieel lager zijn dan het gemiddelde in de sector of de bedrijfstak, zij de ontwikkeling en toepassing van koolstofarme alternatieven niet in de weg staan, en zij niet leiden tot een lock-in in activa die onverenigbaar is met het doel van klimaatneutraliteit, rekening houdend met de economische levensduur van deze activa. De technische screeningcriteria voor deze activiteiten moeten bewerkstelligen dat deze transitie-activiteiten op een geloofwaardige manier tot klimaatneutraliteit leiden, en ze moeten daartoe regelmatig worden aangepast.

(24b) Er moet van uit worden gegaan dat een economische activiteit substantieel bijdraagt tot een of meer van de milieudoelstellingen van deze verordening indien deze activiteit het rechtstreeks mogelijk maakt dat andere activiteiten een aanzienlijke bijdrage leveren aan een of meer van deze doelstellingen. Deze faciliterende activiteit mag daarbij niet leiden tot een lock-in in activa die de milieudoelstellingen voor de lange termijn ondermijnen, rekening houdend met de economische levensduur van deze activa, en moet een substantieel positief milieueffect hebben vanuit het oogpunt van levenscyclusoverwegingen.

(25) Bij het vaststellen en actualiseren van de technische screeningcriteria moet de Commissie rekening houden met het desbetreffende Unierecht, waaronder Verordening (EG) nr. 66/2010 van het Europees Parlement en de Raad⁵³, het EU-milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS)⁵⁴, de EU-criteria voor groene overheidsopdrachten⁵⁵ en de lopende werkzaamheden met betrekking tot regels voor de ecologische voetafdruk van producten en organisaties⁵⁶. Onnodige incoherenties met classificaties van economische activiteiten die reeds voor andere doelen bestaan, moeten worden voorkomen en daarom moet de Commissie ook rekening houden met de statistische classificaties met betrekking tot de sector milieugoederen en -diensten, te weten de classificatie van activiteiten voor de bescherming van het milieu (CEPA) en de classificatie van activiteiten voor het beheer van hulpbronnen (CReMA)⁵⁷. Bij het vaststellen en actualiseren van de technische screeningcriteria moet de Commissie rekening houden met bestaande milieu-indicatoren en rapportagekaders die onder meer zijn ontwikkeld door de Commissie en de EER, en met bestaande internationale normen, zoals ontwikkeld door onder meer de OESO.

⁵³ Verordening (EG) nr. 66/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de EU-milieukeur (PB L 27 van 30.1.2010, blz. 1).

⁵⁴ Verordening (EG) nr. 1221/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS), tot intrekking van Verordening (EG) nr. 761/2001 en van de Beschikkingen 2001/681/EG en 2006/193/EG van de Commissie (PB L 342 van 22.12.2009, blz. 1).

⁵⁵ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's — Overheidsopdrachten voor een beter milieu (SEC(2008) 2124 - SEC(2008) 2125 - SEC(2008) 2126) (COM(2008) 0400).

⁵⁶ 2013/179/EU: Aanbeveling van de Commissie van 9 april 2013 over het gebruik van gemeenschappelijke methoden voor het meten en bekendmaken van de milieuprestatie van producten en organisaties gedurende hun levenscyclus (PB L 124 van 4.5.2013, blz. 1).

⁵⁷ Bijlagen 4 en 5 bij Verordening (EU) nr. 538/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 691/2011 inzake Europese milieu-economische rekeningen (PB L 158 van 27.5.2014, **blz. 113**).

(26) Bij het vaststellen en actualiseren van de technische screeningcriteria moet de Commissie ook rekening houden met de specifieke kenmerken van de infrastructuursector en moet zij in een kosten-batenanalyse de ecologische, sociale en economische externaliteiten in aanmerking nemen. Op dit punt moet de Commissie rekening houden met de desbetreffende Uniewetgeving en -normen, onder meer Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad⁵⁸, Richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad⁵⁹, Richtlijn 2014/23/EU van het Europees Parlement en de Raad⁶⁰, Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad⁶¹ en Richtlijn 2014/25/EU van het Europees Parlement en de Raad⁶², met de bestaande methodiek, en met de werkzaamheden van internationale organisaties, zoals de OESO. In dit verband moeten de technische screeningcriteria in alle fasen van de levenscyclus van een project passende governancekaders bevorderen waarin ecologische, sociale en governancefactoren zijn geïntegreerd, als bedoeld in de door de Verenigde Naties gesteunde beginselen voor verantwoord beleggen (*Principles for Responsible Investment*)⁶³.

(27) De technische screeningcriteria moeten bewerkstelligen dat alle betrokken economische activiteiten binnen een bepaalde bedrijfstak als ecologisch duurzaam kunnen worden aangemerkt en gelijk worden behandeld, indien zij in gelijke mate bijdragen tot één of meer van de in deze verordening vastgelegde milieudoelstellingen. Het potentiële vermogen om aan deze milieudoelstellingen bij te dragen, kan van bedrijfstak tot bedrijfstak verschillen, en dit moet in de criteria tot uiting komen. Binnen elke bedrijfstak mogen deze criteria echter niet leiden tot een oneerlijke benadeling van bepaalde economische activiteiten in vergelijking met andere activiteiten indien de eerste groep in dezelfde mate aan de milieudoelstellingen bijdraagt als de tweede groep.

⁵⁸ Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (PB L 197 van 21.7.2001, blz. 30).

⁵⁹ Richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PB L 26 van 28.1.2012, blz. 1).

⁶⁰ Richtlijn 2014/23/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van concessieovereenkomsten (PB L 94 van 28.3.2014, blz. 1).

⁶¹ Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van Richtlijn 2004/18/EG (PB L 94 van 28.3.2014, blz. 65).

⁶² Richtlijn 2014/25/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten en houdende intrekking van Richtlijn 2004/17/EG (PB L 94 van 28.3.2014, blz. 243).

⁶³ <https://www.unpri.org/download?ac=1534>.

(28) Bij het vaststellen van de technische screeningcriteria voor ecologisch duurzame activiteiten moet de Commissie nagaan of de vaststelling van deze criteria aanleiding kan geven tot gestrande activa of incoherente prikkels, dan wel een ander ongunstig effect op financiële markten kan hebben.

(29) Om te voorkomen dat nalevingskosten een te grote belasting vormen voor economische spelers moet de Commissie technische screeningcriteria vaststellen die voldoende rechtszekerheid bieden, werkbaar zijn, eenvoudig kunnen worden toegepast en waarvan de naleving kan worden gecontroleerd binnen redelijke marges voor nalevingskosten, zonder dat dit onnodige administratieve lasten met zich meebrengt. Voor technische screeningcriteria kan het nodig zijn een beoordeling van de levenscyclus uit te voeren als dit voldoende uitvoerbaar en noodzakelijk is.

(30) De Commissie moet voorrang geven aan het vaststellen van technische screeningcriteria voor de economische activiteiten die potentieel het meest aan milieudoelstellingen bijdragen, zodat beleggingen naar economische activiteiten met een zo groot mogelijk positief effect op de milieudoelstellingen worden geleid.

(31) Voor de vervoersector — onder meer voor mobiele activa — moeten passende technische screeningcriteria worden vastgesteld die rekening moeten houden met het feit dat de vervoersector, met inbegrip van de internationale scheepvaart, verantwoordelijk is voor bijna 26 % van de totale broeikasgasemissies in de Unie. Zoals in het actieplan duurzame groei financieren⁶⁴ staat, vertegenwoordigt de vervoersector rond 30 % van de extra jaarlijkse investeringsbehoeften voor duurzame ontwikkeling in de Unie, onder meer door meer te elektrificeren of een sterkere transitie naar schonere vervoerswijzen door het bevorderen van een verschuiving naar andere vervoerswijzen (modal shift) en van verkeersmanagement.

⁶⁴ COM(2018) 97 final.

(32) Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij het ontwikkelen van de technische screeningcriteria tot passende raadplegingen overgaat conform de voorschriften inzake beter wetgeven. Bij het vaststellen en actualiseren van de technische screeningcriteria moeten de betreffende stakeholders worden betrokken en moet het advies van deskundigen met bewezen kennis en ervaring op de betrokken gebieden worden benut. Daartoe moet de Commissie een platform voor duurzame financiering opzetten. Dit moet bestaan uit deskundigen uit de publieke en de particuliere sector. De publieke sector moet vertegenwoordigd zijn door onder meer deskundigen van het Europees Milieuagentschap, de Europese toezichthoudende autoriteiten en de Europese Investeringsbank en het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten. Bij de deskundigen uit de particuliere sector moeten onder meer vertegenwoordigers horen van spelers op de financiële en niet-financiële markten en van bedrijfssectoren, die de relevante sectoren vertegenwoordigen, en van die welke beschikken over boekhoudkundige en rapportage-expertise. Verder moeten ook deskundigen uit het maatschappelijk middenveld deel uitmaken van het platform, onder meer deskundigen met expertise op het gebied van milieu-, sociale, arbeids- en governancekwesties. Financiële marktdeelnemers moeten ertoe worden aangemoedigd, de Commissie te informeren indien zij van mening zijn dat een economische activiteit die niet aan de technische screeningcriteria voldoet of waarvoor deze criteria nog niet zijn vastgesteld, als ecologisch duurzaam moet worden beschouwd, teneinde de Commissie te helpen om na te gaan of de technische screeningcriteria moeten worden aangevuld of geactualiseerd.

(32a) Het platform moet worden ingericht volgens de toepasselijke algemene regels voor de oprichting en het functioneren van deskundigengroepen van de Commissie — onder meer met betrekking tot deskundigenselectie — waarbij moet worden gestreefd naar een hoge deskundigheid, geografisch en genderevenwicht en een evenwichtige vertegenwoordiging van relevante knowhow, gelet op de specifieke taken van het platform. Bij de selectie moet de Commissie volgens de algemene regels dienaangaande beoordelen of er belangenconflicten zijn en zo nodig passende maatregelen nemen om deze op te lossen.

(32aa) Het platform moet de Commissie adviseren over de ontwikkeling, analyse en herziening van technische screeningcriteria, onder meer wat betreft het potentiële effect ervan op de waardering van activa die vóór de vaststelling van deze criteria volgens bestaande marktpraktijken als ecologisch duurzame activa werden beschouwd. Het platform moet de Commissie ook van advies dienen over de vraag of de technische screeningcriteria geschikt zijn voor verdere toepassing in toekomstige beleidsinitiatieven van de Unie voor het bevorderen van duurzame investeringen, en over de mogelijke rol van duurzaamheidsnormen bij boekhouding en rapportage in het kader van de toepassing van de technische screeningcriteria. Voorts moet het platform de Commissie adviseren over de ontwikkeling van verdere maatregelen om de beschikbaarheid en kwaliteit van gegevens te verbeteren, met inachtneming van het doel onnodige administratieve lasten te voorkomen, om aandacht te schenken aan andere duurzaamheidsdoelstellingen — waaronder sociale doelen — en om de werking van minimumwaarborgen te bezien en deze eventueel aan te vullen.

(32aaa) De Commissie moet de bestaande deskundigengroep van de lidstaten inzake duurzame financiering voortzetten en deze een formele status geven. De deskundigengroep zal onder meer tot taak hebben de Commissie te adviseren over de geschiktheid van de technische screeningcriteria en over de wijze waarop het platform deze criteria ontwikkelt. Daartoe moet de Commissie de lidstaten informeren door regelmatig vergaderingen van de deskundigen te beleggen.

(33) Met het oog op de invulling van de in deze verordening beschreven voorschriften, en met name voor het vaststellen en actualiseren van gedetailleerde en gekalibreerde technische screeningcriteria om te bepalen wat bij verschillende economische activiteiten een substantiële bijdrage of aanzienlijke schade aan milieudoelstellingen vormt, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie handelingen vast te stellen ten aanzien van de in artikel 4 delta, lid 3, en artikel 16c genoemde verplichting tot informatievergathering, en de in artikel 6, lid 2, artikel 7, lid 2, artikel 8, lid 2, artikel 9, lid 2, artikel 10, lid 2, en artikel 11, lid 2, genoemde technische screeningcriteria. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadplegingen overgaat, onder meer op deskundigenniveau, zoals via het platform en de deskundigengroep van de lidstaten, en dat de raadplegingen gebeuren in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven. Met name om te zorgen voor gelijke deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten, en hebben de deskundigen van het Europees Parlement en de Raad systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie die zich bezighouden met de voorbereiding van de gedelegeerde handelingen.

(33a) Deze verordening is een aanvulling op de informatievergatheringseisen van Verordening (EU) 2019/2088 betreffende informatievergathering over duurzaamheid in de financiële diensten-sector. Ter wille van een ordelijk en doeltreffend toezicht op de naleving van deze verordening door financiële marktdeelnemers moeten de lidstaten een beroep doen op de overeenkomstig Verordening (EG) 2019/2088 aangewezen bevoegde autoriteiten. Met het oog op het handhaven van de naleving moeten de lidstaten tevens regels vaststellen voor maatregelen en sancties, die doeltreffend, evenredig en afschrikkend moeten zijn. De nationale bevoegde autoriteiten, de ESMA, de EBA en de EIOPA moeten de productinterventiebevoegdheden uitoefenen die zijn vastgelegd in het PEPP, de PRIIP's en de MiFIR, ook met betrekking tot misleidende verkooppraktijken of de vergathering van misleidende informatie inzake duurzaamheid, met inbegrip van de informatievereisen van de taxonomieverordening.

(33b) Ter wille van een efficiënte en duurzame organisatie van de werkzaamheden en vergaderpraktijken van het platform en van de deskundigengroep van de lidstaten, en om een brede participatie en efficiënte interactie binnen de groepen, de subgroepen daarvan, de Commissie en de stakeholders mogelijk te maken, moet in voorkomend geval het gebruik van verbeterde virtuele en digitale middelen worden overwogen.

(34) Om de betrokkenen voldoende tijd te geven om zich vertrouwd te maken met de in deze verordening vastgelegde criteria voor ecologisch duurzame economische activiteiten, en de toepassing ervan voor te bereiden, moeten de verplichtingen van deze verordening voor elk van de milieudoelstellingen 12 maanden na de vaststelling van de relevante technische screeningcriteria van toepassing worden.

(35) De toepassing van deze verordening moet regelmatig worden geëvalueerd om, onder meer, de volgende elementen te kunnen beoordelen:

(i) de vooruitgang bij de uitvoering van deze verordening wat betreft het ontwikkelen van technische screeningcriteria voor ecologisch duurzame economische activiteiten;

(ii) de eventuele noodzaak om de in deze verordening vastgestelde criteria voor het aanmerken van een economische activiteit als ecologisch duurzaam te herzien en aan te vullen;

(iii) de doeltreffendheid van de taxonomie bij het leiden van particuliere beleggingen naar duurzame activiteiten, vooral wat betreft kapitaalstromen naar particuliere ondernemingen en andere juridische entiteiten; en

(iv) de verdere ontwikkeling van huidige taxonomie en de uitbreiding van het toepassingsgebied ervan tot andere dan ecologisch duurzame economische activiteiten, teneinde activiteiten te omvatten die de ecologische duurzaamheid aanzienlijk schaden, alsook andere duurzaamheidsdoelstellingen, met inbegrip van sociale doelstellingen.

(36) Daar de doelstellingen van deze verordening niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt, maar beter door de Unie kunnen worden verwezenlijkt, omdat op Unieniveau uniforme criteria moeten worden ingevoerd voor ecologisch duurzame economische activiteiten, kan de Unie overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Hoofdstuk I

Onderwerp, toepassingsgebied en definities

Artikel 1

Onderwerp en toepassingsgebied

1. In deze verordening worden de criteria vastgesteld om uit te maken of een economische activiteit ecologisch duurzaam is, met het oog op het bepalen van de mate van ecologische duurzaamheid van een belegging.

2. Deze verordening is van toepassing op:

a) door lidstaten of de Unie genomen maatregelen met voorschriften voor financiëlemarktdelnemers of uitgevende instellingen ten aanzien van financiële producten of bedrijfsobligaties die als ecologisch duurzaam beschikbaar worden gesteld;

b) financiëlemarktdelnemers die financiële producten beschikbaar stellen;

c) ondernemingen die zijn onderworpen aan de verplichting een niet-financiële verklaring of een geconsolideerde niet-financiële verklaring overeenkomstig artikel 19 bis of artikel 29 bis van Richtlijn 2013/34/EU openbaar te maken.

Artikel 2

Definities

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

a) "ecologisch duurzame belegging": een belegging waarmee één of meerdere economische activiteiten worden gefinancierd die op grond van deze verordening als ecologisch duurzaam kunnen worden aangemerkt;

b) "financiëlemarktdelnemer": een financiëlemarktdelnemer in de zin van artikel 2, punt 1), en artikel 16 van Verordening 2019/2088 betreffende informatieverstopping over duurzaamheid in de financiëledienstensector;

c) "financieel product": een financieel product in de zin van artikel 2, punt 12), van Verordening (EU) 2019/2088 betreffende informatieverstopping over duurzaamheid in de financiëledienstensector;

- ca) "uitgevende instelling": een uitgevende instelling in de zin van artikel 2, punt h), van Verordening (EU) 2017/1129 van het Europees Parlement en de Raad⁶⁵;
- d) "mitigatie van klimaatverandering": het proces om de gemiddelde mondiale temperatuurstijging te beperken tot beduidend minder dan 2°C en de inspanningen voort te zetten om de temperatuurstijging te beperken tot 1,5°C boven het pre-industriële niveau, zoals vastgelegd in de Overeenkomst van Parijs;
- e) "adaptatie aan klimaatverandering": het proces van aanpassing aan de daadwerkelijke en verwachte klimaatverandering en de gevolgen daarvan;
- f) "broeikasgas": een broeikasgas genoemd in bijlage I bij Verordening (EU) nr. 525/2013 van het Europees Parlement en de Raad⁶⁶;
- fa) "afvalhiërarchie": afvalhiërarchie als vastgesteld in artikel 4 van Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad⁶⁷;
- g) "circulaire economie": het zo lang mogelijk behouden van de waarde van producten, materialen en andere hulpbronnen in de economie, ze efficiënter gebruiken bij productie en consumptie, en zodoende het milieueffect van dit gebruik verminderen, en afval en het vrijkomen van gevaarlijke stoffen in alle stadia van de levenscyclus zoveel mogelijk beperken, onder meer door toepassing van de afvalhiërarchie;
- ga) "verontreinigende stoffen": stoffen, trillingen, warmte, geluid, licht of andere contaminanten in lucht, water of bodem die de gezondheid van de mens of het milieu kunnen aantasten, schade kunnen toebrengen aan materiële bezittingen, dan wel de belevingswaarde van het milieu of ander rechtmatig milieugebruik kunnen aantasten of in de weg staan;

⁶⁵ Verordening (EU) 2017/1129 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 betreffende het prospectus dat moet worden gepubliceerd wanneer effecten aan het publiek worden aangeboden of tot de handel op een gereguleerde markt worden toegelaten en tot intrekking van Richtlijn 2003/71/EG (PB L 168 van 30.6.2017, blz. 12).

⁶⁶ Verordening (EU) nr. 525/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 betreffende een bewakings- en rapportagesysteem voor de uitstoot van broeikasgassen en een rapportagemechanisme voor overige informatie op nationaal niveau en op het niveau van de Unie met betrekking tot klimaatverandering, en tot intrekking van Beschikking nr. 280/2004/EG (PB L 165 van 18.6.2013, blz. 13).

⁶⁷ Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PB L 312 van 22.11.2008, blz. 3).

- gb) "bodem": de bovenste laag van de aardkorst die begrensd is door het vaste gesteente en het aardoppervlak, en die bestaat uit minerale deeltjes, organisch materiaal, water, lucht en levende organismen;
- h) "verontreiniging":
- i) het door menselijke activiteiten direct of indirect inbrengen van verontreinigende stoffen in lucht, water of bodem;
 - ii) in het kader van mariene verontreiniging: verontreiniging in de zin van artikel 3, punt 8, van Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad⁶⁸;
 - iii) in het kader van waterverontreiniging: verontreiniging in de zin van artikel 2, punt 33, van Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad⁶⁹;
- ha) "ecosysteem": een dynamisch complex van levensgemeenschappen van planten, dieren en micro-organismen en hun niet-levende omgeving, die in een onderlinge wisselwerking een functionele eenheid vormen;
- hb) "ecosysteemdiensten": de directe en indirecte bijdragen van ecosystemen aan de economische, sociale, culturele en andere voordelen die mensen uit ecosystemen halen;
- hc) "biodiversiteit": de variabiliteit onder levende organismen van allerlei herkomst, met inbegrip van, onder andere, terrestrische, mariene en andere aquatische ecosystemen en de ecologische complexen waarvan zij deel uitmaken; dit omvat diversiteit binnen soorten, tussen soorten en van ecosystemen;
- i) "de goede staat van een ecosysteem": een ecosysteem dat in goede fysische, chemische en biologische staat of van goede fysische, chemische en biologische kwaliteit is en een zelf-reproducerend of zelfherstellend vermogen heeft, waarbij de soortensamenstelling, de ecosysteemstructuur en de ecologische functies niet worden verzwakt;

⁶⁸ Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het beleid ten aanzien van het mariene milieu (Kaderrichtlijn mariene strategie) (PB L 164 van 25.6.2008, blz. 19).

⁶⁹ Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (kaderrichtlijn water) (PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1).

- j) "energie-efficiëntie": een efficiënter energiegebruik in alle stadia van de energieketen, van opwekking tot eindverbruik;
- k) "goede milieutoestand": een goede milieutoestand in de zin van artikel 3, punt 5, van Richtlijn 2008/56/EG, als vastgesteld aan de hand van de kwalitatief beschrijvende elementen genoemd in bijlage I bij Richtlijn 2008/56/EG en als nader gespecificeerd in Besluit (EU) 2017/848 van de Commissie;
- ka) "goede toestand": een goede chemische toestand en een goede ecologische toestand in het geval van oppervlaktewateren, en een goede chemische en een goede kwantitatieve toestand in het geval van grondwater, zoals ingedeeld overeenkomstig bijlage V bij Richtlijn 2000/60/EG en overeenkomstig Richtlijnen 2008/105/EG en 2006/118/EG;
- kb) "goed ecologisch potentieel": de toestand van een sterk veranderd of kunstmatig waterlichaam, aldus ingedeeld overeenkomstig bijlage V bij Richtlijn 2000/60/EG;
- l) "mariene wateren": mariene wateren in de zin van artikel 3, punt 1, van Richtlijn 2008/56/EG;
- m) "oppervlaktewater": oppervlaktewater in de zin van artikel 2, punt 1, van Richtlijn 2000/60/EG⁷⁰;
- ma) "grondwater": grondwater in de zin van artikel 2, punt 2, van Richtlijn 2000/60/EG⁷¹;
- o) "bevoegde autoriteit": een door een lidstaat aangewezen nationale autoriteit die toezicht moet houden op financiëlemarktdelnemers wat de naleving van de voorschriften van deze verordening betreft.

⁷⁰ Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (PB L 327 van 22.12.2000, blz.1).

⁷¹ Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (PB L 327 van 22.12.2000, blz.1).

Hoofdstuk II

Ecologisch duurzame economische activiteiten

Artikel 3

Criteria voor ecologisch duurzame economische activiteiten

Met het oog op het bepalen van de mate van ecologische duurzaamheid van een belegging is een economische activiteit ecologisch duurzaam wanneer die activiteit aan elk van de volgende criteria voldoet:

- a) de economische activiteit draagt, overeenkomstig de artikelen 6 tot en met 11a, substantieel bij aan één of meer van de in artikel 5 genoemde milieudoelstellingen;
- b) de economische activiteit berokkent, overeenkomstig artikel 12, geen aanzienlijke schade aan de in artikel 5 beschreven milieudoelstellingen;
- c) de economische activiteit wordt verricht met inachtneming van de in artikel 13 vastgestelde minimumgaranties;
- d) de economische activiteit voldoet aan de technische screeningcriteria die door de Commissie nader zijn uitgewerkt overeenkomstig artikel 6, lid 2, artikel 7, lid 2, artikel 8, lid 2, artikel 9, lid 2, artikel 10, lid 2, en artikel 11, lid 2.

Artikel 4

Gebruik van de criteria voor ecologisch duurzame economische activiteiten bij overheidsmaatregelen, normen en labels

De lidstaten en de Unie hanteren de in artikel 3 voor het bepalen van ecologisch duurzame economische activiteiten beschreven criteria met het oog op maatregelen tot vaststelling van voorschriften voor financiëlemarktdelnemers of uitgevende instellingen ten aanzien van financiële producten of bedrijfsobligaties die als "ecologisch duurzaam" beschikbaar worden gesteld.

Artikel 4 alfa

Transparantie van ecologisch duurzame beleggingen in precontractuele informatievervalschafting en periodieke verslagen

Indien een in artikel 9, leden 1, 2 en 3, van de informatievervalschaftingsverordening bedoeld financieel product belegt in een economische activiteit die bijdraagt tot een milieudoelstelling in de zin van artikel 2, lid 17, van die verordening, omvat de overeenkomstig artikel 6, lid 3, en artikel 11, lid 2, van die verordening te verschaften informatie het volgende:

a) de informatie over de milieudoelstelling of milieudoelstellingen als beschreven in artikel 5 waaraan de onderliggende belegging van het financiële product bijdraagt;

b) een beschrijving van hoe en in welke mate de onderliggende beleggingen van het financiële product worden belegd in ecologisch duurzame economische activiteiten als beschreven in artikel 3.

In de in de eerste alinea, onder b), bedoelde beschrijving wordt het aandeel van de beleggingen in ecologisch duurzame economische activiteiten gespecificeerd, met inbegrip van nadere gegevens over de respectieve percentages van faciliterende en transitie-activiteiten, uitgedrukt als percentage van alle voor het financiële product geselecteerde beleggingen.

Artikel 4 bèta

Transparantie van financiële producten die milieukeurmerken promoten in precontractuele informatieverschaffing en periodieke verslagen

Indien een financieel product als bedoeld in artikel 8, lid 1, van de informatieverschaffingsverordening milieukeurmerken promoot, is artikel 4 alfa van overeenkomstige toepassing.

De overeenkomstig artikel 6, lid 3, en artikel 11, lid 2, van de informatieverschaffingsverordening te verschaffen informatie gaat vergezeld van de volgende verklaring:

"Het beginsel "geen ernstige afbreuk doen" wordt alleen toegepast voor de onderliggende beleggingen van het product die rekening houden met de EU-criteria voor ecologisch duurzame beleggingen.

De onderliggende beleggingen van het resterende deel van dit financiële product houden geen rekening met de EU-criteria voor ecologisch duurzame beleggingen."

Artikel 4 gamma

Transparantie van andere financiële producten in precontractuele informatieverstopping en periodieke verslagen

Indien een financieel product niet valt onder artikel 8, lid 1, en artikel 9, leden 1, 2 en 3, van de informatieverstoppingsverordening, gaat de informatie die overeenkomstig de in artikel 6, lid 3, en artikel 11, lid 2, van die verordening bedoelde sectorale wetgeving moet worden verschaft, vergezeld van de volgende verklaring:

"De onderliggende beleggingen van dit financiële product houden geen rekening met de EU-criteria voor ecologisch duurzame beleggingen."

Artikel 4 delta

Transparantie van ondernemingen in niet-financiële verklaringen

1. Een onderneming die krachtens de artikelen 19 bis of 29 bis van Richtlijn 2013/34/EU verplicht is niet-financiële informatie openbaar te maken, neemt in haar niet-financiële verklaring of geconsolideerde niet-financiële verklaring informatie op over hoe en in welke mate de activiteiten van de onderneming verband houden met ecologisch duurzame economische activiteiten als beschreven in artikel 3 en artikel 5.

2. Niet-financiële ondernemingen verstappen met name de volgende informatie:

- a) het aandeel van hun omzet uit producten of diensten die verband houden met ecologisch duurzame economische activiteiten als beschreven in artikel 3 en artikel 5; en
- b) het aandeel van hun totale investeringen (kapitaaluitgaven) en/of uitgaven (operationele uitgaven) in verband met activa of processen die verband houden met ecologisch duurzame economische activiteiten als beschreven in artikel 3 en artikel 5.

3. Indien een onderneming krachtens artikel 19 bis of artikel 29 bis van Richtlijn 2013/34/EU niet-financiële informatie openbaar maakt in een afzonderlijk verslag overeenkomstig artikel 19 bis, lid 4, en artikel 29 bis, lid 4, van die richtlijn, wordt de in lid 1 en lid 2 bedoelde informatie in dat afzonderlijke verslag openbaar gemaakt.

4. De Commissie stelt overeenkomstig artikel 16 een gedelegeerde handeling vast ter aanvulling van de leden 1 en 2 met het oog op de nadere bepaling van de toepassing van die leden, rekening houdend met de specifieke kenmerken van zowel financiële als niet-financiële ondernemingen en de technische screeningcriteria die in het kader van deze verordening zijn vastgesteld. De Commissie stelt deze gedelegeerde handeling uiterlijk op 1 juni 2021 vast.

Artikel 5

Milieudoelstellingen

Voor de toepassing van deze verordening is het volgende een milieudoelstelling:

1. mitigatie van klimaatverandering;
2. adaptatie aan klimaatverandering;
3. duurzaam gebruik en bescherming van water en mariene hulpbronnen;
4. transitie naar een circulaire economie;
5. preventie en bestrijding van verontreiniging;
6. bescherming en herstel van biodiversiteit en ecosystemen.

Artikel 6

Substantiële bijdrage aan mitigatie van klimaatverandering

1. Een economische activiteit wordt geacht substantieel aan mitigatie van klimaatverandering bij te dragen indien die activiteit conform de temperatuurdoelstelling voor de lange termijn van de Overeenkomst van Parijs substantieel bijdraagt aan de stabilisering van de concentraties van broeikasgassen in de atmosfeer op een niveau waarop gevaarlijke antropogene verstoring van het klimaatsysteem wordt voorkomen, door het beletten of verminderen van broeikasgasemissies of het versterken van broeikasgasverwijderingen door middel van een van de volgende methoden, onder meer door proces- of productinnovatie:
 - a) opwekking, transmissie, opslag, distributie of gebruik van hernieuwbare energie overeenkomstig Richtlijn (EU) 2018/2001, onder meer door gebruikmaking van innovatieve technologie met een potentieel voor aanzienlijke toekomstige besparingen of door de noodzakelijke versterking of uitbreiding van het net;
 - b) verbetering van de energie-efficiëntie, behalve voor de in artikel 14, lid 2a, bedoelde energieopwekkingsactiviteiten;
 - c) uitbreiding van schone of klimaatneutrale mobiliteit;
 - d) overschakeling op het gebruik van duurzaam gewonnen hernieuwbare materialen;
 - e) uitbreiding van het gebruik van technologieën voor ecologisch veilige koolstofafvang en -gebruik (CCU) en koolstofafvang en -opslag (CCS) die een nettoreductie van broeikasgasemissies verzekeren;
 - fa) versterking van koolstofputten op land, onder meer door vermeden ontbossing en aantasting van bossen, herstel van bossen, duurzaam beheer en herstel van akkerland, grasland en watergebieden (wetlands), bebossing en regeneratieve landbouw;
 - g) totstandbrenging van energie-infrastructuur die nodig is om energiesystemen koolstofvrij te maken;
 - h) productie van schone en efficiënte brandstoffen uit hernieuwbare of koolstofneutrale bronnen;
 - i) het faciliteren van een of meer van de bovenstaande methoden overeenkomstig artikel 11a.

1a. Voor de toepassing van lid 1 wordt een economische activiteit waarvoor er geen technologisch en economisch haalbaar koolstofarm alternatief bestaat, geacht substantieel aan mitigatie van klimaatverandering bij te dragen, aangezien ze de transitie naar een klimaatneutrale economie ondersteunt, volgens een traject naar beperking van de temperatuurstijging tot 1,5 °C boven het pre-industriële niveau, onder meer door broeikasgasemissies, met name uit vaste fossiele brandstoffen, af te bouwen, indien die activiteit:

- i) broeikasgasemissieniveaus vertoont die overeenstemmen met de beste prestaties in de sector of de industrie;
- ii) de ontwikkeling en toepassing van koolstofarme alternatieven niet in de weg staat; en
- iii) niet leidt tot een lock-in in koolstofintensieve activa, gelet op hun economische levensduur.

Met het oog op de toepassing van dit lid en de vaststelling van technische screeningcriteria overeenkomstig artikel 14 beoordeelt de Commissie de potentiële bijdrage en de haalbaarheid van alle bestaande technologieën ter zake.

2. Alvorens de in de tweede alinea bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen, verzamelt de Commissie alle nodige expertise van het platform met betrekking tot technische screeningcriteria.

De Commissie stelt in overeenstemming met artikel 16 een gedelegeerde handeling vast met het oog op:

- a) het aanvullen van de leden 1 en 1a met technische screeningcriteria om uit te maken onder welke voorwaarden een specifieke economische activiteit, voor de toepassing van deze verordening, geacht wordt substantieel bij te dragen aan mitigatie van klimaatverandering;
- b) het aanvullen van artikel 12 met technische screeningcriteria om, voor elke betrokken milieudoelstelling, uit te maken of een economische activiteit ten aanzien waarvan overeenkomstig punt a) van dit lid screeningcriteria zijn vastgesteld, wordt geacht, voor de toepassing van deze verordening, aanzienlijke schade te berokkenen aan één of meer van die doelstellingen.

3. De Commissie stelt de in lid 2 van dit artikel bedoelde technische screeningcriteria vast in één gedelegeerde handeling, rekening houdend met de in artikel 14 vastgestelde voorwaarden.
4. De Commissie stelt de in lid 2 bedoelde gedelegeerde handeling uiterlijk op 31 december 2020 vast, om ervoor te zorgen dat deze per 31 december 2021 van toepassing wordt.

Artikel 7

Substantiële bijdrage aan adaptatie aan klimaatverandering

1. Een economische activiteit wordt geacht substantieel aan adaptatie aan klimaatverandering bij te dragen indien:
 - a) die economische activiteit adaptatieoplossingen omvat die het risico op ongunstige effecten substantieel verminderen, of de ongunstige effecten van het huidige en verwachte toekomstige klimaat op die economische activiteit zelf substantieel verminderen zonder het risico op ongunstige effecten voor andere personen, de natuur en activa te vergroten; of indien
 - b) die economische activiteit adaptatieoplossingen biedt die, naast de in artikel 11a gestelde voorwaarden, een substantiële bijdrage leveren tot het voorkomen of verminderen van het risico op ongunstige effecten, of de ongunstige effecten van het huidige en verwachte toekomstige klimaat voor andere personen, de natuur of activa substantieel verminderen, zonder het risico op ongunstige effecten voor andere personen, de natuur en activa te vergroten.
- 1a. De in lid 1, onder a), bedoelde adaptatieoplossingen worden beoordeeld en geprioriteerd aan de hand van de beste beschikbare klimaatprognoses en moeten ten minste:
 - a) de locatiespecifieke en contextspecifieke ongunstige effecten van klimaatverandering voor de economische activiteit voorkomen of verminderen; of
 - b) de eventuele ongunstige effecten van klimaatverandering voor de omgeving waarbinnen de economische activiteit plaatsvindt, voorkomen of verminderen [...];

- c) een of meer van de bovenstaande methoden faciliteren overeenkomstig artikel 11a.
2. Alvorens de in de tweede alinea bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen, verzamelt de Commissie alle nodige expertise van het platform met betrekking tot technische screeningcriteria.
- De Commissie stelt in overeenstemming met artikel 16 een gedelegeerde handeling vast met het oog op:
- a) het aanvullen van de leden 1 en 1a met technische screeningcriteria om uit te maken onder welke voorwaarden een specifieke economische activiteit, voor de toepassing van deze verordening, geacht wordt substantieel bij te dragen aan adaptatie van klimaatverandering;
- b) het aanvullen van artikel 12 met technische screeningcriteria om, voor elke betrokken milieudoelstelling, uit te maken of een economische activiteit ten aanzien waarvan overeenkomstig punt a) van dit lid screeningcriteria zijn vastgesteld, geacht wordt, voor de toepassing van deze verordening, aanzienlijke schade te berokkenen aan één of meer van die doelstellingen.
3. De Commissie stelt de in lid 2 van dit artikel bedoelde technische screeningcriteria vast in één gedelegeerde handeling, rekening houdend met de in artikel 14 vastgestelde voorwaarden.
4. De Commissie stelt de in lid 2 bedoelde gedelegeerde handeling uiterlijk op 31 december 2020 vast, om ervoor te zorgen dat deze per 31 december 2021 van toepassing wordt.

Artikel 8

Substantiële bijdrage aan het duurzaam gebruik en de bescherming van water en mariene hulpbronnen

1. Een economische activiteit wordt geacht substantieel bij te dragen aan het duurzaam gebruik en de bescherming van water en mariene hulpbronnen indien die activiteit substantieel bijdraagt tot het bereiken van de goede toestand van waterlichamen, met inbegrip van oppervlakte- en grondwaterlichamen, of tot het voorkomen van de verslechtering ervan wanneer deze reeds in goede toestand verkeren, of tot het bereiken van de goede milieutoestand van de mariene wateren, of tot het voorkomen van de verslechtering ervan wanneer deze reeds in goede milieutoestand verkeren, door middel van een van de volgende methoden:

- a) beschermen van het milieu tegen de ongunstige effecten van lozingen van stedelijk en industrieel afvalwater, met inbegrip van contaminanten waarover de bezorgdheid toeneemt, zoals geneesmiddelen en microplastics, onder meer door te zorgen voor de juiste opvang, behandeling en lozing van stedelijk en industrieel afvalwater;
- b) beschermen van de volksgezondheid tegen de ongunstige effecten van verontreiniging van voor menselijke consumptie bestemd water door ervoor te zorgen dat het geen micro-organismen, parasieten of andere stoffen bevat die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren, en uitbreiding van de toegang van burgers tot schoon drinkwater;
- d) verbeteren van waterhuishouding en -efficiëntie, met inbegrip van het beschermen en verbeteren van de toestand van aquatische ecosystemen, het bevorderen van een duurzaam gebruik van water op basis van langdurige bescherming van de beschikbare watervoorraden, onder meer met behulp van maatregelen zoals hergebruik van water, waarbij de progressieve vermindering wordt gegarandeerd van emissies van verontreinigende stoffen in het oppervlaktewater en het grondwater of wordt bijgedragen aan het milderen van de effecten van overstromingen en droogten [...] of iedere andere activiteit die de kwalitatieve en kwantitatieve toestand van waterlichamen beschermt of verbetert;
- e) zorgen voor het duurzaam gebruik van mariene-ecosysteemdiensten of bijdragen tot een goede milieutoestand van mariene wateren, onder meer door het mariene milieu te beschermen, in stand te houden of te herstellen en door de inbreng in het mariene milieu te voorkomen en te verminderen.
- f) een of meer van de bovenstaande methoden faciliteren overeenkomstig artikel 11a.

2. Alvorens de in de tweede alinea bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen, verzamelt de Commissie alle nodige expertise van het platform met betrekking tot technische screeningcriteria.

De Commissie stelt in overeenstemming met artikel 16 een gedelegeerde handeling vast met het oog op:

- a) het aanvullen van lid 1 met technische screeningcriteria om uit te maken onder welke voorwaarden een specifieke economische activiteit, voor de toepassing van deze verordening, geacht wordt substantieel bij te dragen aan het duurzaam gebruik en de bescherming van water en mariene hulpbronnen;

- b) het aanvullen van artikel 12 met technische screeningcriteria om, voor elke betrokken milieudoelstelling, uit te maken of een economische activiteit ten aanzien waarvan overeenkomstig punt a) van dit lid screeningcriteria zijn vastgesteld, geacht wordt, voor de toepassing van deze verordening, aanzienlijke schade te berokkenen aan één of meer van die doelstellingen.
3. De Commissie stelt de in lid 2 van dit artikel bedoelde technische screeningcriteria vast in één gedelegeerde handeling, rekening houdend met de in artikel 14 vastgestelde voorwaarden.
4. De Commissie stelt de in lid 2 bedoelde gedelegeerde handeling uiterlijk op 31 december 2021 vast, om ervoor te zorgen dat deze per 31 december 2022 van toepassing wordt.

Artikel 9

Substantiële bijdrage aan de circulaire economie

1. Een economische activiteit wordt geacht substantieel bij te dragen aan de transitie naar een circulaire economie, met inbegrip van afvalpreventie, hergebruik en recycling, indien die activiteit [...] substantieel aan die milieudoelstelling bijdraagt door middel van een van de volgende methoden:
- a) verbeteren van de efficiëntie van het gebruik van natuurlijke hulpbronnen, met inbegrip van duurzaam gewonnen grondstoffen van biologische oorsprong en andere grondstoffen, in de productie, onder meer door
- i) het verminderen van het gebruik van primaire grondstoffen of het vergroten van het gebruik van bijproducten en secundaire grondstoffen, en
 - ii) maatregelen inzake efficiënt gebruik van hulpbronnen en energie-efficiëntie;
- b) verhogen van de duurzaamheid, de repareerbaarheid, de verbeterbaarheid of de herbruikbaarheid van producten, met name bij ontwerp- en vervaardigingsactiviteiten;
- c) vergroten van de recycleerbaarheid van producten, met inbegrip van individuele materialen in producten, onder meer door substitutie of verminderd gebruik van producten en materialen die niet recycleerbaar zijn, met name bij ontwerp- en vervaardigingsactiviteiten;

- d) substantieel verminderen van het gehalte aan gevaarlijke stoffen en substitueren van zeer zorgwekkende stoffen in materialen en producten gedurende hun levenscyclus, in overeenstemming met de doelstellingen die zijn vastgelegd in het Unierecht, onder meer door deze stoffen te vervangen door veiliger alternatieven en door de traceerbaarheid te waarborgen;
- e) verlengen van het gebruik van producten, onder meer door hergebruik, ontwerp voor persistentie, herbestemming, demontage, remanufacturing, verbetering, reparatie en delen;
- f) verhogen van het gebruik van secundaire grondstoffen en de kwaliteit ervan, onder meer door hoogkwalitatieve afvalrecycling;
- g) voorkomen of terugdringen van afvalproductie, ook bij de winning van delfstoffen, en bij het bouwen en het slopen van gebouwen;
- h) uitbreiden van voorbereiding voor hergebruik en recycling van afval;
- ha) sterker ontwikkelen van de infrastructuur voor afvalbeheer die nodig is voor preventie, de voorbereiding voor hergebruik en recycling, waarbij tegelijkertijd ervoor wordt gezorgd dat de daaruit voortkomende teruggewonnen materialen worden gerecycleerd als kwalitatief hoogwaardige secundaire grondstoffen in de productie, en downcycling wordt vermeden;
- i) zoveel mogelijk beperken van verbranding en vermijden van verwijdering (met inbegrip van storten) van afval, overeenkomstig de beginselen van de afvalhiërarchie;
- j) vermijden en verminderen van zwerfvuil;
- kb) een of meer van de bovenstaande methoden faciliteren overeenkomstig artikel 11a.

2. Alvorens de in de tweede alinea bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen, verzamelt de Commissie alle nodige expertise van het platform met betrekking tot technische screeningcriteria.

De Commissie stelt in overeenstemming met artikel 16 een gedelegeerde handeling vast met het oog op:

- a) het aanvullen van lid 1 met technische screeningcriteria om uit te maken onder welke voorwaarden een specifieke economische activiteit, voor de toepassing van deze verordening, geacht wordt substantieel bij te dragen aan de transitie naar een meer circulaire economie;
 - b) het aanvullen van artikel 12 met technische screeningcriteria om, voor elke betrokken milieudoelstelling, uit te maken of een economische activiteit ten aanzien waarvan overeenkomstig punt a) van dit lid screeningcriteria zijn vastgesteld, geacht wordt, voor de toepassing van deze verordening, aanzienlijke schade te berokkenen aan één of meer van die doelstellingen.
3. De Commissie stelt de in lid 2 van dit artikel bedoelde technische screeningcriteria vast in één gedelegeerde handeling, rekening houdende met de in artikel 14 vastgestelde voorwaarden.
4. De Commissie stelt de in lid 2 bedoelde gedelegeerde handeling uiterlijk op 31 december 2021 vast, om ervoor te zorgen dat deze per 31 december 2022 van toepassing wordt.

Artikel 10

Substantiële bijdrage aan preventie en bestrijding van verontreiniging

1. Een economische activiteit wordt geacht substantieel bij te dragen aan preventie en bestrijding van verontreiniging wanneer die activiteit substantieel bijdraagt aan bescherming van het milieu tegen verontreiniging door middel van een van de volgende methoden:
- a) voorkomen of, wanneer dat niet uitvoerbaar blijkt, verminderen van andere emissies van verontreinigende stoffen dan broeikasgassen in lucht, water of bodem;
 - b) verbeteren van het niveau van lucht-, water- of bodemkwaliteit in gebieden waar de economische activiteit plaatsvindt, waarbij de negatieve effecten op en risico's voor de menselijke gezondheid en het milieu tot een minimum worden beperkt;
 - c) voorkomen of tot een minimum beperken van ongunstige effecten van de productie, het gebruik en de verwijdering van chemische stoffen voor de menselijke gezondheid en het milieu;

- d) opruimen van zwerfvuil en andere verontreiniging.
- e) een of meer van de bovenstaande methoden faciliteren overeenkomstig artikel 11a.

2. Alvorens de in de tweede alinea bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen, verzamelt de Commissie alle nodige expertise van het platform met betrekking tot technische screeningcriteria.

De Commissie stelt in overeenstemming met artikel 16 een gedelegeerde handeling vast met het oog op:

- a) het aanvullen van lid 1 met technische screeningcriteria om uit te maken onder welke voorwaarden een specifieke economische activiteit, voor de toepassing van deze verordening, geacht wordt substantieel bij te dragen aan preventie en bestrijding van verontreiniging;
 - b) het aanvullen van artikel 12 met technische screeningcriteria om, voor elke betrokken milieudoelstelling, uit te maken of een economische activiteit ten aanzien waarvan overeenkomstig punt a) van dit lid screeningcriteria zijn vastgesteld, geacht wordt, voor de toepassing van deze verordening, aanzienlijke schade te berokkenen aan één of meer van die doelstellingen.
3. De Commissie stelt de in lid 2 van dit artikel bedoelde technische screeningcriteria vast in één gedelegeerde handeling, rekening houdend met de in artikel 14 vastgestelde voorwaarden.
4. De Commissie stelt de in lid 2 bedoelde gedelegeerde handeling uiterlijk op 31 december 2021 vast, om ervoor te zorgen dat deze per 31 december 2022 van toepassing wordt.

Artikel 11

Substantiële bijdrage aan bescherming en herstel van biodiversiteit en ecosystemen

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt een economische activiteit geacht substantieel aan de bescherming en het herstel van biodiversiteit en ecosystemen bij te dragen indien die activiteit substantieel bijdraagt aan het beschermen, behouden of herstellen van biodiversiteit en aan het bereiken van de goede staat van ecosystemen, dan wel aan het beschermen van reeds in goede staat verkerende ecosystemen, door middel van een of meer van de volgende methoden:
 - a) natuur- en biodiversiteitsbehoud, met inbegrip van het bereiken van een gunstige staat van instandhouding van natuurlijke en halfnatuurlijke habitats en soorten, of van het voorkomen van het verslechteren ervan wanneer zij reeds in gunstige staat verkeren, bescherming en herstel van terrestrische, mariene en andere aquatische ecosystemen, om hun staat en hun vermogen om diensten te verlenen, te verbeteren;
 - b) duurzaam bodemgebruik en -beheer, met inbegrip van afdoende bescherming van de bodembiodiversiteit; neutraliteit qua bodemdegradatie, en sanering van verontreinigde terreinen;
 - c) duurzame landbouwpraktijken, met inbegrip van praktijken die bijdragen aan de verbetering van de biodiversiteit of het stoppen of voorkomen van de degradatie van bodems en andere ecosystemen, ontbossing en habitatverlies;
 - d) duurzaam bosbeheer, met inbegrip van praktijken en gebruik van bossen en bosgrond, die bijdragen aan de verbetering van de biodiversiteit of het stoppen of voorkomen van de degradatie van ecosystemen, ontbossing en habitatverlies;
 - da) het faciliteren van een of meer van de bovenstaande methoden overeenkomstig artikel 11a.

2. Alvorens de in de tweede alinea bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen, verzamelt de Commissie alle nodige expertise van het platform met betrekking tot technische screeningcriteria.

De Commissie stelt in overeenstemming met artikel 16 gedelegeerde handelingen vast tot:

- a) aanvulling van lid 1 met technische screeningcriteria om uit te maken onder welke voorwaarden een specifieke economische activiteit, voor de toepassing van deze verordening, geacht wordt substantieel bij te dragen aan de bescherming en het herstel van biodiversiteit en ecosystemen;
 - b) aanvulling van artikel 12 met technische screeningcriteria om, voor elke betrokken milieudoelstelling, uit te maken of een economische activiteit ten aanzien waarvan overeenkomstig punt a) van dit lid screeningcriteria zijn vastgesteld, geacht wordt, voor de toepassing van deze verordening, aanzienlijke schade te berokkenen aan één of meer van die doelstellingen.
3. De Commissie stelt de in lid 2 van dit artikel bedoelde technische screeningcriteria vast in één gedelegeerde handeling, rekening houdend met de in artikel 14 vastgestelde voorwaarden.
4. De Commissie stelt de in lid 2 bedoelde gedelegeerde handeling uiterlijk op 31 december 2021 vast, om ervoor te zorgen dat deze per 31 december 2022 van toepassing wordt.

Artikel 11a

Faciliterende activiteiten

Een economische activiteit wordt geacht substantieel bij te dragen tot een of meer van de in artikel 5 genoemde milieudoelstellingen van deze verordening indien deze activiteit het rechtstreeks mogelijk maakt dat andere activiteiten een aanzienlijke bijdrage leveren aan een of meer van deze doelstellingen, en mits die activiteit:

- a) niet leidt tot een lock-in in activa die, gelet op hun economische levensduur, de milieudoelstellingen voor de lange termijn ondermijnen;
- b) op grond van levenscyclusoverwegingen een aanzienlijk positief milieueffect heeft.

Artikel 12

Aanzienlijke schade aan milieudoelstellingen

Voor de toepassing van artikel 3, punt b), wordt een economische activiteit, gezien de levenscyclus van de producten en diensten die zij oplevert, mede op grond van bewijsmateriaal uit bestaande levenscyclusbeoordelingen, geacht aanzienlijke schade te berokkenen aan:

- a) mitigatie van klimaatverandering, indien die activiteit leidt tot aanzienlijke broeikasgasemissies;
- b) adaptatie aan klimaatverandering, indien die activiteit leidt tot een toegenomen ongunstig effect van het huidige en het verwachte klimaat op de activiteit zelf of op anderen, de natuur en activa;
- c) duurzaam gebruik en bescherming van water en mariene hulpbronnen, indien die activiteit schadelijk is voor de goede toestand, of in voorkomend geval het goed ecologisch potentieel, van waterlichamen, met inbegrip van oppervlaktewateren en grondwater, of voor de goede milieutoestand van mariene wateren;
- d) de circulaire economie, met inbegrip van afvalpreventie en recycling, indien die activiteit leidt tot aanzienlijke inefficiënties bij het gebruik van materialen en het directe of indirecte gebruik van natuurlijke hulpbronnen zoals niet-hernieuwbare energiebronnen, grondstoffen, water en bodem in één of meer stadia van de levenscyclus van producten, onder meer in termen van duurzaamheid, repareerbaarheid, verbeterbaarheid, herbruikbaarheid of recycleerbaarheid van producten, of indien die activiteit leidt tot een aanzienlijke toename van de productie, verbranding of verwijdering van afval, met uitzondering van de verbranding van niet-recycleerbaar gevaarlijk afval, of indien de verwijdering van afval op lange termijn kan leiden tot aanzienlijke en langdurige schade aan het milieu;

- e) preventie en bestrijding van verontreiniging, indien die activiteit leidt tot een aanzienlijke toename van emissies van verontreinigende stoffen in de lucht, het water of de bodem, vergeleken met de situatie voordat de activiteit van start ging;
- f) de bescherming en het herstel van biodiversiteit en ecosystemen, indien die activiteit in aanzienlijke mate schadelijk is voor de goede staat en de veerkracht van ecosystemen, of indien die activiteit schadelijk is voor de staat van instandhouding van habitats en soorten, met inbegrip van die welke van communautair belang zijn.
- 1a. Bij het toetsen van een economische activiteit aan de criteria in de punten a) tot en met f) wordt rekening gehouden met de milieueffecten van de activiteit zelf en van de door die activiteit opgeleverde producten en diensten gedurende hun levenscyclus, met name door rekening te houden met de productie, het gebruik en het einde van de levensduur ervan.

Artikel 13

Minimumgaranties

De in artikel 3, punt c), bedoelde minimumgaranties zijn procedures die ten uitvoer worden gelegd door de onderneming die een economische activiteit verricht, om overeenstemming te garanderen met de OESO-richtlijnen voor multinationale ondernemingen en de leidende beginselen van de VN inzake bedrijfsleven en mensenrechten, met inbegrip van de principes en rechten die worden beschreven in de acht fundamentele verdragen die in de verklaring van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) betreffende de fundamentele principes en rechten op het werk worden genoemd en het Internationaal Statuut van de Rechten van de Mens.

Bij de uitvoering van procedures om te voldoen aan de in artikel 3, punt c), bedoelde minimumgaranties houden ondernemingen zich aan het beginsel "geen ernstige afbreuk doen", vermeld in artikel 2, punt 17, van Verordening (EU) 2019/2088 betreffende informatievervalsing over duurzaamheid in de financiële dienstensector.

Artikel 14

Voorschriften voor technische screeningcriteria

1. De overeenkomstig artikel 6, lid 2, artikel 7, lid 2, artikel 8, lid 2, artikel 9, lid 2, artikel 10, lid 2, en artikel 11, lid 2, vastgestelde technische screeningcriteria:
 - a) vermelden de meest relevante potentiële bijdragen aan de specifieke milieudoelstelling, waarbij het beginsel van technologische neutraliteit in acht wordt genomen, en waarbij naar de effecten van een specifieke economische activiteit op korte en lange termijn wordt gekeken;
 - b) bepalen de minimumvereisten waaraan moet worden voldaan om aanzienlijke schade aan alle betrokken milieudoelstellingen te vermijden, waarbij naar de effecten van een specifieke economische activiteit op korte en lange termijn wordt gekeken;
 - c) zijn kwantitatief en bevatten drempels, voor zover mogelijk, en zijn anders kwalitatief;
 - d) bouwen, in voorkomend geval, voort op Unieregelingen voor labels en certificering, Uniemethodieken voor het beoordelen van de ecologische voetafdruk en Uniesystemen voor statistische classificatie, en houden rekening met de desbetreffende bestaande Uniewetgeving;
 - da) maken voor zover mogelijk gebruik van duurzaamheidsindicatoren als bedoeld in artikel 4, lid 6, van Verordening (EU) 2019/2088 betreffende informatievervalsing over duurzaamheid in de financiële dienstensector;
 - e) zijn gebaseerd op sluitend wetenschappelijk bewijs en op het in artikel 191 VWEU vastgelegde voorzorgsbeginsel;
 - f) houden rekening met de levenscyclus, mede op grond van bewijsmateriaal uit bestaande levenscyclusbeoordelingen, door inaanmerkingneming van de milieueffecten van de economische activiteit zelf, alsmede die van de producten en diensten welke die economische activiteit oplevert, met name door rekening te houden met de productie, het gebruik en het einde van de levensduur ervan;

g) houden rekening met de aard en de schaal van de economische activiteit, met inbegrip van:

i) de vraag of het gaat om een faciliterende activiteit als bedoeld in artikel 11a;

ii) de vraag of het gaat om een transitieactiviteit als bedoeld in artikel 6, lid 1a;

en vermelden, in voorkomend geval, duidelijk of de economische activiteit tot een van de in de punten i) en ii) genoemde categorieën behoort.

h) houden rekening met het potentiële effect op de markt van de transitie naar een duurzamere economie, met inbegrip van het risico dat bepaalde activa als gevolg daarvan gestrande activa worden, alsmede het risico dat er incoherente prikkels voor duurzaam beleggen ontstaan;

i) bestrijken alle relevante economische activiteiten binnen een bepaalde bedrijfstak en zorgen ervoor dat die activiteiten gelijk worden behandeld indien zij gelijkelijk aan één of meer van de in artikel 5 van deze verordening genoemde milieudoelstellingen bijdragen, teneinde verstoring van de mededinging op de markt te voorkomen;

j) zijn gemakkelijk toepasbaar en worden vastgesteld op een manier die de controle op de naleving van die criteria faciliteert.

2. De in lid 1 bedoelde technische screeningcriteria omvatten ook criteria voor activiteiten die verband houden met de transitie naar schone energie volgens een traject naar beperking van de temperatuurstijging tot 1,5 °C boven het pre-industriële niveau, met name energie-efficiëntie en hernieuwbare energie, voor zover die activiteiten substantieel bijdragen aan een of meer van de milieudoelstellingen.

2a. De in lid 1 bedoelde technische screeningcriteria zorgen ervoor dat de opwekking van elektriciteit middels vaste fossiele brandstoffen niet als een duurzame economische activiteit wordt beschouwd.

3. De in lid 1 bedoelde technische screeningcriteria omvatten ook criteria voor activiteiten die verband houden met de overschakeling naar schone of klimaatneutrale mobiliteit, onder meer via modal shift, efficiëntiemaatregelen en alternatieve brandstoffen, voor zover die activiteiten substantieel bijdragen aan een van de milieudoelstellingen.

4. De Commissie evalueert op gezette tijden de in lid 1 bedoelde technische screeningcriteria, en wijzigt zo nodig de overeenkomstig deze verordening vastgestelde gedelegeerde handelingen in het licht van wetenschappelijke en technologische ontwikkelingen.

In dat verband beoordeelt de Commissie, alvorens een gedelegeerde handeling te wijzigen of te vervangen, de toepassing van deze criteria, rekening houdend met het resultaat van de toepassing ervan door de financiëlemarktdelnemers en het effect ervan op de kapitaalmarkten, met inbegrip van het leiden van investeringen naar duurzame economische activiteiten.

Om ervoor te zorgen dat de in artikel 6, lid 1a, bedoelde economische activiteiten blijven verlopen volgens een geloofwaardig transitietraject dat strookt met een klimaatneutrale economie, evalueert de Commissie ten minste om de drie jaar de technische screeningcriteria voor die activiteiten, en wijzigt zij zo nodig de in artikel 6, lid 2, bedoelde, overeenkomstig deze verordening vastgestelde gedelegeerde handeling in het licht van de wetenschappelijke en technologische ontwikkelingen.

Artikel 15

Platform voor duurzame financiering

1. De Commissie richt een platform voor duurzame financiering op. Dit platform wordt op evenwichtige manier samengesteld uit de volgende groepen:

- a) vertegenwoordigers van:
 - i) het Europees Milieuagentschap;
 - ii) de Europese toezichthoudende autoriteiten;
 - iii) de Europese Investeringsbank en het Europees Investeringsfonds;
 - iiia) het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten;

- b) deskundigen die betrokken particuliere stakeholders vertegenwoordigen, met inbegrip van de spelers op financiële en niet-financiële markten en relevante bedrijfssectoren, en deskundigen met boekhoudkundige en rapportage-expertise;
- ba) deskundigen die het maatschappelijk middenveld vertegenwoordigen, met inbegrip van deskundigen met expertise op het gebied van milieu-, sociale, arbeids- en governancekwesties;
- c) deskundigen die op persoonlijke titel zijn aangesteld, met bewezen kennis en ervaring op de door deze verordening bestreken gebieden;
- d) deskundigen die de academische wereld vertegenwoordigen, met inbegrip van universiteiten, onderzoeksinstituten en andere wetenschappelijke organisaties, inclusief die met mondiale expertise.

2. Het platform voor duurzame financiering:

- a) adviseert de Commissie over de in artikel 14 bedoelde technische screeningcriteria en de eventuele noodzaak om die criteria te actualiseren;
- b) analyseert het effect van de technische screeningcriteria wat betreft potentiële kosten en baten van de toepassing ervan;
- c) assisteert de Commissie bij het onderzoek van verzoeken van stakeholders om technische screeningcriteria voor een bepaalde economische activiteit te ontwikkelen of te herzien;
- da) adviseert de Commissie voor zover nodig over de mogelijke rol van duurzaamheidsnormen bij boekhouding en rapportage ter ondersteuning van de toepassing van de technische screeningcriteria;
- e) monitort kapitaalstromen richting duurzame investeringen en doet de Commissie op gezette tijden verslag over trends ter zake op het niveau van de EU en van de lidstaten;
- ea) adviseert de Commissie over de eventuele noodzaak om verdere maatregelen te ontwikkelen teneinde de beschikbaarheid en kwaliteit van gegevens te verbeteren;

eea) adviseert de Commissie over de bruikbaarheid van de technische screeningcriteria, gelet op het doel om onnodige administratieve lasten te vermijden;

f) adviseert de Commissie over de eventuele noodzaak om deze verordening te wijzigen;

fa) adviseert de Commissie over de evaluatie en de ontwikkeling van beleid inzake duurzame financiering, mede wat betreft vraagstukken in verband met beleidscoherentie;

fb) adviseert de Commissie over het in ogenschouw nemen van andere duurzaamheidsdoelstellingen, ook op sociaal gebied;

h) adviseert de Commissie over de werking van artikel 13 en de eventuele noodzaak om de voorschriften daarvan aan te vullen.

2a. Het platform houdt rekening met een breed scala van standpunten van stakeholders.

3. Het platform wordt voorgezeten door de Commissie en samengesteld volgens de algemene regels voor de oprichting en de werking van deskundigengroepen van de Commissie. In dat verband kan de Commissie op ad-hocbasis deskundigen met specifieke expertise uitnodigen.

4. Het platform voert zijn taken uit in overeenstemming met het transparantiebeginsel. De Commissie publiceert de notulen van de vergaderingen van het platform en de andere relevante documenten op de website van de Commissie.

5. Indien financiëlemarktdeelnemers van oordeel zijn dat een economische activiteit die niet voldoet aan de overeenkomstig deze verordening vastgestelde technische screeningcriteria of waarvoor die technische screeningcriteria nog niet zijn vastgesteld, als ecologisch duurzaam moet worden beschouwd, kunnen zij het platform voor duurzame financiering daarvan in kennis stellen.

Artikel 15a

Bevoegde autoriteiten

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten die zijn aangewezen overeenkomstig Verordening (EU) 2019/2088 betreffende informatieversterving over duurzaamheid in de financiële dienstensector, erop toezien dat financiële marktdeelnemers voldoen aan de voorschriften van de artikelen 4 alfa, 4 bèta en 4 gamma van deze verordening. Alle bevoegde autoriteiten beschikken over alle toezichts- en onderzoeksbevoegdheden die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun functies in het kader van deze verordening.
2. Voor de toepassing van deze verordening werken alle bevoegde autoriteiten samen en verstrekken ze elkaar zonder onnodige vertraging de informatie die voor het uitvoeren van hun taken in het kader van deze verordening relevant is.

Artikel 15b

Maatregelen en sancties

De lidstaten stellen de regels vast inzake maatregelen en sancties bij overtredingen van de artikelen 4 alfa, 4 bèta en 4 gamma. De maatregelen en sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Artikel 16

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De in artikel 4 delta, lid 3, artikel 6, lid 2, artikel 7, lid 2, artikel 8, lid 2, artikel 9, lid 2, artikel 10, lid 2, en artikel 11, lid 2, bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor onbepaalde tijd met ingang van [datum van inwerkingtreding van deze verordening].
3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in lid 2 bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. De Commissie verzamelt voorafgaand aan het vaststellen en tijdens het opstellen van gedelegeerde handelingen alle nodige expertise, onder meer door raadpleging van de deskundigen van de in artikel 16b bedoelde deskundigengroep van de lidstaten inzake duurzame financiering (deskundigengroep van de lidstaten). Vóór de vaststelling van een gedelegeerde handeling handelt de Commissie overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven.
5. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.

6. Een overeenkomstig artikel 4 delta, lid 3, artikel 6, lid 2, artikel 7, lid 2, artikel 8, lid 2, artikel 9, lid 2, artikel 10, lid 2, en artikel 11, lid 2, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van vier maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

Artikel 16b

Deskundigengroep van de lidstaten

1. Een deskundigengroep van de lidstaten inzake duurzame financiering (deskundigengroep van de lidstaten) adviseert de Commissie over de geschiktheid van de technische screeningcriteria en de aanpak van het in artikel 15 bedoelde platform met betrekking tot de ontwikkeling van de criteria overeenkomstig artikel 14.

2. De Commissie informeert de lidstaten door vergaderingen van de deskundigengroep te beleggen zodat de lidstaten en de Commissie tijdig van gedachten kunnen wisselen, met name over de belangrijkste output van het platform, zoals nieuwe screeningcriteria of materiële actualiseringen daarvan, of ontwerpverslagen.

Artikel 16c

Wijzigingen van Verordening (EU) 2019/2088 (informatieverschaffingsverordening)

Verordening (EU) 2019/2088 (informatieverschaffingsverordening) wordt als volgt gewijzigd:

Artikel 2

"nieuw lid 2. De ETA's ontwikkelen via het Gemengd Comité ontwerpen van technische reguleringsnormen om nadere regels vast te stellen voor de presentatie en inhoud van de informatie met betrekking tot het beginsel "geen ernstige afbreuk doen", vermeld in artikel 2, punt 17, conform de inhoud, methodes en presentatie van de indicatoren in verband met ongunstige effecten, bedoeld in artikel 4, leden 6 en 7.

De ETA's dienen de in de eerste alinea van dit lid bedoelde ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 december 2020 in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen om deze verordening aan te vullen door de in de eerste alinea van dit lid bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 en (EU) nr. 1095/2010."

Artikel 8

Transparantie van het promoten van ecologische of sociale kenmerken in precontractuele informatieverstopping

"nieuw lid 2 bis. Indien financielemarktdeelnemers een financieel product beschikbaar stellen als bedoeld in artikel 4 bèta van de taxonomieverordening, nemen zij in de informatie die krachtens artikel 6, leden 1 en 3, moet worden verschaft, informatie uit hoofde van artikel 4 bèta van de taxonomieverordening op."

"nieuw lid 4. De ETA's ontwikkelen via het Gemengd Comité ontwerpen van technische reguleringsnormen om nadere regels vast te stellen voor de presentatie en inhoud van de in dit artikel, nieuw lid 2 bis, bedoelde informatie.

Bij het ontwikkelen van de ontwerpen van de in de eerste alinea van dit lid bedoelde technische reguleringsnormen houden de ETA's rekening met de verschillende soorten financiële producten, de kenmerken daarvan, en de verschillen daartussen alsook met de doelstelling dat de informatie-verstopping nauwkeurig, eerlijk, duidelijk, niet misleidend, eenvoudig en beknopt is, en wijzigen zij daartoe zo nodig de in lid 3 bedoelde technische reguleringsnormen. In de ontwerpen van technische reguleringsnormen wordt rekening gehouden met de in artikel 18, lid 2, punten a) en b), van de taxonomieverordening vermelde toepassingsdata in verband met de in artikel 5 van die verordening vermelde milieudoelstellingen.

De ETA's dienen de in de eerste alinea van dit lid bedoelde ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 juni 2021 bij de Commissie in met betrekking tot de milieudoelstellingen genoemd in artikel 5, punten 1) en 2), van de taxonomieverordening, en uiterlijk op 1 juni 2022 met betrekking tot de milieudoelstellingen genoemd in artikel 5, punten 3) tot en met 6), van de taxonomieverordening.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen om deze verordening aan te vullen door de in de eerste alinea van dit lid bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 en (EU) nr. 1095/2010.";

Artikel 9

Transparantie van duurzame beleggingen in precontractuele informatieverstopping

"nieuw lid 2 bis. Financiëlemarktdeelnemers nemen in de informatie die krachtens artikel 6, leden 1 en 3, moet worden verschaft, informatie uit hoofde van artikel 4 alfa van de taxonomieverordening op."

"nieuw lid 6. De ETA's ontwikkelen via het Gemengd Comité ontwerpen van technische reguleringsnormen om nadere regels vast te stellen voor de presentatie en inhoud van de in nieuw artikel nieuw lid 2 alfa van deze verordening bedoelde informatie.

Bij het ontwikkelen van de ontwerpen van de in de eerste alinea van dit lid bedoelde technische reguleringsnormen houden de ETA's rekening met de verschillende soorten financiële producten, de in de leden 1, 2 en 3 vermelde doelstellingen daarvan, en de verschillen daartussen alsook met de doelstelling dat de informatieverstopping nauwkeurig, eerlijk, duidelijk, niet misleidend, eenvoudig en beknopt is, en wijzigen zij daartoe zo nodig de in lid 5 bedoelde technische reguleringsnormen. In de ontwerpen van technische reguleringsnormen wordt rekening gehouden met de in artikel 18, lid 2, punten a) en b), van de taxonomieverordening vermelde toepassingsdata in verband met de in artikel 5 van die verordening vermelde milieudoelstellingen.

De ETA's dienen de in de eerste alinea van dit lid bedoelde ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 juni 2021 bij de Commissie in met betrekking tot de milieudoelstellingen genoemd in artikel 5, punten 1) en 2), van de taxonomieverordening, en uiterlijk op 1 juni 2022 met betrekking tot de milieudoelstellingen genoemd in artikel 5, punten 3) tot en met 6), van de taxonomieverordening.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen om deze verordening aan te vullen door de in de eerste alinea van dit lid bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 en (EU) nr. 1095/2010."

Artikel 11

Transparantie van het promoten van ecologische of sociale kenmerken en van duurzame beleggingen in periodieke verslagen

"nieuw artikel 11, lid 1, punt c): voor een financieel product dat valt onder artikel 4 alfa van de taxonomieverordening, de informatie uit hoofde van artikel 4 alfa, van die verordening;

nieuw artikel 11, lid 1, punt d): voor een financieel product dat valt onder artikel 4 bèta van de taxonomieverordening, de informatie uit hoofde van artikel 4 bèta van die verordening."

"nieuw lid 5. De ETA's ontwikkelen via het Gemengd Comité ontwerpen van technische reguleringsnormen om nadere regels vast te stellen voor de presentatie en inhoud van de in artikel 11, lid 1, nieuwe punten c) en d), van deze verordening bedoelde informatie.

Bij het ontwikkelen van de ontwerpen van de in de eerste alinea van dit lid bedoelde technische reguleringsnormen houden de ETA's rekening met de verschillende soorten financiële producten, hun kenmerken en doelstellingen, en de verschillen ertussen, en wijzigen zij zo nodig de in lid 4 bedoelde technische reguleringsnormen. In de ontwerpen van technische reguleringsnormen wordt rekening gehouden met de in artikel 18, lid 2, punten a) en b), van de taxonomieverordening vermelde toepassingsdata in verband met de in artikel 5 van die verordening vermelde milieudoelstellingen. De ETA's actualiseren de technische reguleringsnormen in het licht van de ontwikkelingen op het gebied van regelgeving en technologie.

De ETA's dienen de in de eerste alinea van dit lid bedoelde ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 juni 2021 bij de Commissie in met betrekking tot de milieudoelstellingen genoemd in artikel 5, punten 1) en 2), van de taxonomieverordening, en uiterlijk op 1 juni 2022 met betrekking tot de milieudoelstellingen genoemd in artikel 5, punten 3) tot en met 6), van de taxonomieverordening.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen om deze verordening aan te vullen door de in de eerste alinea van dit lid bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 en (EU) nr. 1095/2010."

Hoofdstuk III

Slotbepalingen

Artikel 17

Evaluatie

Uiterlijk [2 jaar na de inwerkingtreding], en daarna om de drie jaar, brengt de Commissie een verslag uit over de toepassing van deze verordening. In dat verslag wordt een beoordeling gemaakt van de volgende punten:

- a) de vooruitgang bij de uitvoering van deze verordening ten aanzien van de ontwikkeling van technische screeningcriteria voor ecologisch duurzame economische activiteiten;
- b) de eventuele noodzaak om de in deze verordening vermelde criteria voor het aanmerken van een economische activiteit als ecologisch duurzaam te herzien en aan te vullen;
- c) het gebruik van de definitie van "ecologisch duurzame belegging" in het Unierecht en op lidstaatniveau, met inbegrip van de vereiste bepalingen voor het opzetten van mechanismen om te controleren of de in deze verordening vermelde criteria worden nageleefd;
- d) de doeltreffendheid van de taxonomie in het leiden van particuliere investeringen naar duurzame activiteiten, en meer bepaald wat betreft de kapitaalstromen naar particuliere ondernemingen en andere juridische entiteiten, met name eigen vermogen, enerzijds via financiële producten als bedoeld in deze verordening, en anderzijds via andere financiële producten, met toepassing van de technische screeningcriteria;

e) de toegang van financiële marktdeelnemers als bedoeld in deze verordening, en beleggers tot betrouwbare, tijdig verstrekte en verifieerbare informatie en gegevens met betrekking tot vennootschappen en andere juridische entiteiten, rekening houdend met de navenante administratieve lasten, evenals methoden voor het controleren van deze gegevens, die nodig zijn voor het bepalen van de mate van overeenstemming met de technische screeningcriteria en voor het garanderen van de inachtneming ervan, waarbij rekening wordt gehouden met vennootschappen waarin is belegd binnen en buiten het toepassingsgebied van de verordening en, in beide gevallen, wat betreft zowel eigen als vreemd vermogen;

f) de toezichtbepalingen van de artikelen 15a en 15b.

Uiterlijk op 31 december 2021 brengt de Commissie een verslag uit met een beschrijving van de bepalingen die nodig zijn om het toepassingsgebied van deze verordening uit te breiden teneinde:

a) de huidige taxonomie verder te ontwikkelen en naast ecologisch duurzame economische activiteiten ook economische activiteiten te laten omvatten die geen significant effect op ecologische duurzaamheid hebben, evenals activiteiten die de ecologische duurzaamheid aanzienlijk schaden, en te beoordelen of er specifieke informatieverschaffingsvereisten in verband met transitie- en faciliterende activiteiten nodig zijn;

b) andere duurzaamheidsdoelstellingen, waaronder sociale doelstellingen, te omvatten.

2. Uiterlijk [2 jaar na de inwerkingtreding] beoordeelt de Commissie de doeltreffendheid van de raadplegingsprocedure voor de ontwikkeling van de bij deze verordening ingestelde technische screeningcriteria.

Artikel 18
Inwerkingtreding en toepassing

1. Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.
2. De artikelen 4, 4 alfa, 4 bèta, 4 gamma en 4 delta zijn van toepassing:
 - a) ten aanzien van de in artikel 5, punten 1) en 2), genoemde milieudoelstellingen: vanaf 31 december 2021;
 - b) ten aanzien van de in artikel 5, punten 3) tot en met 6), genoemde milieudoelstellingen: vanaf 31 december 2022.
3. Artikel 4, lid 1, is niet van toepassing op fiscale stimuleringsregelingen waarbij met certificaten wordt gewerkt, die bestaan vóór de inwerkingtreding van deze verordening, met vereisten voor financiële producten die op de financiering van duurzame projecten zijn gericht.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te ...,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter